

DRAGOSTEA SE POARTĂ CU CUVIINȚĂ

Vasile TODI

Revin, după o absență mai lungă decât șederea zăpezii, la casa mea dintre dealurile Coșariului. Este lung drumul de acasă până acasă, dar nu oriunde e casa mea mă simt bine cu mine.

Dincolo de zăplazul vorețului, la marginea poienii, un miel, cu botul încă lăptos, răzlețit de turmă, dezmiardă firul ierbii. În înălțimi albastre, albastre-gri, departe, se zăresc, reîntorcându-se berzele. Sfinte păsări berzele.

Pe masa din ceardacul casei cu vederea spre raiul pădurii, Tolstoi. Tolstoi, cel care i-a hrănit lui Gandhi doctrina pacifistă. Bine, Gandhi s-a inspirat și din Evanghelii, altfel nu ar fi nutrit convingerea că dacă adepții lui Hristos ar respecta doar principiile enunțate în Predica de pe Munte, ar trebui să fie, toți, sfinți.

Ies spre pădure, de-o parte și de alta a drumeagului din codru, brebeneii. Din desigurii, ochi blânzi de căprioară îmi urmăresc pașii. Zâmbesc a râde, când, deodată, Dumnezeu a

desferecat cuibarele de odihnă în iarnă, lăsând asupra dealurilor, cântece ale feluritelor neamuri de păsări.

Mă întovărășește gospodarul care îmi îngrijește casa în lipsa mea. Se tânguește:

- Ce vremuri, ce vremuri; politicienii sunt hoți și femeile infidele. Se poate ceva mai rău? mă întreabă el cu zâmbet atotștiutor.

- Da, îl asigur. Pentru femei, mai rău, poate fi fidelitatea cu forța.

E Blagoveștenia și, după datina străbună, azi va cânta pentru întâia oară cucul. Atâta liniște-ici și atâta de nemișcată ziua, încât a alerga după maximalizarea bucuriei, mi se arată ca o nefolositoare trudă. Miresme de frunze noi, de ierburi și licheni. În palme de pietre, odihnesc, în soarele cald al amiezii, șopârle. La întoarcere, voi asculta cum din zăvoi se înalță gălceava broaștelor cu lumea.

E primăvară și deodată, mi se face dor de o desfătare campestră întovărășită cu vin, cu vin în sufletul căruia, înainte de a fi turnat în cupă, s-au uitat doi ochi albaștri. Albaștri-gri, ferestre ale unei frumuseți ce niciodată nu se

vor împuțina în amintirea mea decât dacă există scăpare prin iubire? Dar există? Dacă l-aș crede pe starețul Zosima, aș spune că da. Omul care îl povățuia pe Karamazov să iubească orice, de la frunză, la raza divină, de la dobitoace la plante, nu poate greși. Numai iubind, omul poate pricepe taina dumnezeiască ce se află în lucruri.

Frumusețea ține de civilizația ochiului. Și ochiul pot îmbrăca pe lume atât dragostea cât și ura. Dar dragostea „trebuie să știm cum să o dobândim, căci ea cu anevoie se câștigă, se cumpără cu preț scump, cu o muncă îndelungată și după o lungă durată de practică zilnică, pentru că nu trebuie să iubim numai pentru o clipă întâmplătoare, ci pentru totdeauna. Căci așa, întâmplător, oricine poate iubi, chiar și un răufăcător”.

Da, suntem definiți ca oameni după felul în care iubim, după felul în care ne purtăm dragostea. Pentru că dragostea se poartă cu cuviință și dacă veți dori vreodată să o povestiți cuiva, îndemnați-l să citească, pentru a o și înțelege, capitolul 13 din Epistola I către Corinteni.

Românța nemuritoare și autorul ei uitat

Crizanteme

Versurile:
Victor EFTIMIU

Muzica:
Nicolae BRETAN

Așteaptă-mă deseară la fereastră
Cu fața-n mâini, cu fruntea visătoare!
Am să-ți aduc un braț de crizanteme
Să-mpodobim iubirea care moare.

Am să-ți aduc un braț de crizanteme:
Sânt flori târzii, sânt florile din urmă;
În viața lor, e moartea primăverii;
Cu viața lor, iubirea ni se curmă...

Așteaptă-mă deseară la fereastră
Cu fața-n mâini, cu ochi pierduți în vis!
Am să-ți aduc un braț de crizanteme
Și cel din urmă cântec ce ți-am scris...

LA PAS PRIN CAPITALA BANATULUI • LA PAS PRIN CAPITALA BANATULUI

IOAN HAȚEGAN

La colțul străzilor Eugeniu de Savoya și Augustin Pacha, la nr. 6, se înalță o clădire cu două etaje și un turn pe colț. Aici a funcționat aproape două secole celebrul han/hotel și restaurant „Zum Trompeter” „La Trompetistul”.

În anul 1751, familia Anton Selmann solicită autorizația pentru a construi „Eck-Einkehr Wirtshauses zum Trompetergenant”; mai pe românește, un han cu un etaj pe colț, care să se numească „La Trompetistul”. În luna iunie 1752 obține planul propus pentru han. Clădirea inițial se ridicase prin 1747. În anul 1780 o cameră costa 15 coroane. Peste o sută de ani, hotelul avea curte cu grajduri, restaurant și cafe-nea. Cumpărat de familia Jenő, prefacerile nu au întârziat să apară: grajdurile au lăsat locul unei splendide grădini de iarnă și un al doilea etaj s-a înălțat, cu mândrul turn de deasupra; în plus,

Hotelul "Trompetistul"

pe str. Savoya se mărește clădirea în anul 1898 cu un nou corp. Hotelul este rebotezat „Hungaria”.

Aici trăgeau cei mai de seamă vizitatori ai orașului de acum un veac și jumătate. Printre cei

mai cunoscuți: împăratul Francisc I, în 12-14 mai 1807; Alexandru Ioan Cuza cu soția și aghiotantul, în 7-8 martie 1866. Au fost ultimele două zile ale fostului domnitor pe pământul românesc. Cuza s-a întâlnit aici cu fruntașii mișcării naționale românești, în vara lui 1868. Trupa Pascally - cu M. Eminescu - este găzduită tot aici.

În cafeana și, mai apoi, în grădina de iarnă, veneau cei mai influenți cetățeni ai orașului. Vadul foarte bun, serviciul așisderea - iată cheia succesului. Tatăl poetului Nikolaus Lenau își petrecea cea mai mare parte a timpului aici, pierzându-și banii și averea.

Au trecut anii și veacurile, iar din vestitul hotel, restaurant, cafeana și celelalte s-a ales praful. Indiferența regimului comunist și a edililor face ca astăzi unul dintre cele mai frumoase localuri publice din oraș să fie o amintire care se șterge pe zi ce trece.

Foaia Arhiepiscopiei Aradului

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

CONCERT DEDICAT SFINTELOR PAȘTI LA CATEDRALA ARHIEPISCOPLĂ DIN ARAD

În duminica a V-a a Postului Mare – a Cuvioasei Maria Egipteanca – la Catedrala Arhiepiscopală din Arad a avut loc un concert cu tematică pascală, cu binecuvântarea și în prezența Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Timotei.

După îndătinata slujbă a Vecerniei, la care a participat un număr impresionant de credincioși, Corala Catedralei Arhiepiscopale, condusă de diaconul Laviniu Morariu a oferit celor prezenți un bogat repertoriu de cântări specifice Postului Mare, dar și Învierii Domnului. Piese precum *Cămara Ta, Mântuitorul meu, glas 3* – de Nicolae Lungu, *Miluieste-mă, Dumnezeule* – de Gheorghe Cucu, *Spune-mi mie, Doamne, Sfârșitul meu* – de Ioan Lipovan, *Acestea zice Domnul* – de Sabin Drăgoi, *Doamne Iisuse Hristoase, colind de*

Florii – de Gheorghe Cucu, *Ziua Învierii și Hristos a înviat* au încântat duhovnicește numeroasa asistență. Aceste piese au fost completate de *Luminânda Învierii, Doamne, auzi*

glasul meu, Cruce Sfântă părăsită – de Iosif Fiț, *Crucii Tale* și *Concertul nr. 1* de Gavriil Musicescu.

Pr.prof.univ.dr. Mircea Cricovean, prezentatorul evenimentului, a reliefat în alege cuvinte importanța liturgică și patristică a pieselor intonate.

La finalul concertului, Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Timotei a adus cuvintele aprecieri activității corale în catedrală, mulțumind pentru strădania de înfrumusețare a slujbelor de aici, iar acum pentru interpretarea cântărilor celor mai alese ale Postului Paștelui și Învierii; toate acestea cu o competență deosebită din partea dirijorului diac. Laviniu Morariu și a membrilor corului.

TRADIȚII DE FLORII ÎN PAROHIA SCÂNTEIA

Sâmbătă, 4 aprilie 2015, în ajunul Praznicului împărătesc al Floriilor, începând cu ora 16.00, în Parohia Scânteia – Domeniul Lupaș, Protopopiatul Arad, la inițiativa părintelui paroh Gabriel-Ioan Vladu, s-a desfășurat un tradițional Pelerinaj de Florii, pentru a ne aminti de momentul Intrării Mântuitorului Iisus Hristos în cetatea Ierusalimului. Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului a ținut să fie prezent la această procesiune pentru a reînvia aceste frumoase tradiții străvechi în părțile Aradului.

Înaltpreasfinția Sa a fost întâmpinat la intrarea pe Domeniul Lupaș de către un sobor de preoți din parohiile învecinate; tineri și copii îmbrăcați în frumoase straie tradiționale, purtând în mâini ramuri de salcie, icoane, prapori și făclii, de unde au parcurs împreună drumul până la biserică, unde a săvârșit slujba Vecerniei, în cadrul căreia s-au rostit rugăciuni pentru cei bolnavi, pentru cei aflați în călătorie, precum și pentru elevii și pelerinii prezenți la această procesiune. În cuvântul de învățătură rostit cu acest prilej, Chiriarhul a făcut referire la cuvântul Evangheliei Utreniei Intrării Domnului în Ierusalim, subliniind modul de participare a copiilor la aceasta. Astfel, în cadrul Postului Mare, icoana sărbătorilor, ca și cea de astăzi, adică a învierii lui Lazăr, este cea de bucurie; natura însăși trezită la o viață nouă fiind prin simbolul floral cea care încununează viața, cum se cântă și la sfintele slujbe, osanalele ilustrate de ramurile pomilor ca semne ale biruinței și ale pregustării învierii celei de obște și a vieții nesfârșite. Pruncilor și generațiilor tinere le revine datoria de a cultiva lăsamintele străbune, a subliniat Înaltpreasfinția Sa.

După Vecernie, în fața bisericii, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei a rostit rugăciunea de binecuvântare a sălcuțelor care au fost apoi luate de credincioși spre asezarea lor acasă alături de icoane.

Evenimentului a fost marcat și printr-un program de poezii și privesne susținut de copiii prezenți la eveniment.

La final, toți tinerii și copiii participanți, dimpreună cu părinții lor, au primit binecuvântare arhierescă și le-au fost oferite iconițe.

SLUJBA DE SFINȚIRE LA SPITALUL CLINIC MUNICIPAL DIN ARAD

Cu ocazia împlinirii a 240 de ani de atestare documentară a Spitalului Clinic Municipal din Arad, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei Arhiepiscopul Aradului, înconjurat de un sobor de preoți din cadrul Sectorului Social Filantropic și Misionar, a săvârșit o slujbă de sfințire cu prilejul dezvelirii unei plachete comemorative.

„Le purtăm recunoștință veșnică tuturor celor care au contribuit la temeluire și la afirmare, la buna funcționare a acestui spital și desigur avem toată nădejdea că va fi și pe viitor la înălțime. Mulțumim celor care în prezent îl gospodăresc, sub toate aspectele și pe toate planurile de

activitate, în toate secțiile medicale. Urăm tuturor spor în desăvârșirea bunelor servicii pe care le împlinește instituția, sănătate, înziliră și întru toate bună sporire, iar celor care își caută sănătatea aici, Bunul Dumnezeu să ajute ca priceperea și mâna doctorilor să fie totdeauna la înălțimea așteptărilor și desigur pe măsura a ceea ce reprezintă pregătirea lor și întreaga disponibilitate pentru ca viața să triumfe totdeauna” – a spus ierarhul în cuvântul adresat celor de față.

La eveniment au participat autoritățile locale și județene, medici, asistente, actuali și foști angajați ai unității medicale și pacienți ai spitalului.

PAGINĂ REALIZATĂ DE PR. IUSTIN POPOVICI

Foaia de Ramna

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

Problemele de sănătate ale mamei mele și dorința de a putea ajuta oamenii bolnavi m-au influențat destul de puternic în a deveni medic.

Marius MONEA - medic al comunei Ramna

Pe Marius Monea l-am cunoscut în timpul în care își practica cu maximă dăruire meseria. O zi frumoasă de primăvară pândea la geamul cabinetului, unde doctorul comunei Ramna își studia cu atenție programările pe ziua respectivă. Pentru câteva momente m-am

simțit vinovată că l-am deconectat de la activitatea pe care domnul doctor o împlinea cu sfințenie.

Bună ziua și mulțumesc că ați acceptat să îmi acordați acest interviu. O să vă rog să faceți cunoștință cu cititorii jurnalului regional „Banatul” și să vă prezentați.

► Bună ziua, sunt Marius Monea, medic de familie, m-am născut în Baia Mare, am 36 de ani, sunt căsătorit și am doi copii.

De câtă vreme lucrați ca medic de familie în comuna Ramna?

► Sunt medic de familie din anul 2007. Mi-am început activitatea la Berzovia și de aproximativ 7 luni sunt medic de familie pentru locuitorii comunei Ramna.

Ce v-a determinat să alegeți profesia de doctor?

► Problemele de sănătate ale mamei mele,

care a fost diagnosticată cu cancer mamar pe vremea când eram elev de liceu și dorința de a putea ajuta oamenii bolnavi m-au influențat destul de puternic în a deveni medic.

Spuneți-mi, vă rog, cum arată o zi obișnuită a unui medic de familie?

► Ziua începe devreme, cu acordarea consultațiilor la cabinet unde vin pacienții cu diverse probleme de sănătate și continuă cu încercarea medicului de a ajuta la rezolvarea cât mai rapidă și mai bine cu putință a fiecărei probleme în parte. Doar când ai rezolvat și ultima problemă poți să te declari mulțumit și să mergi acasă la familie pentru a-ți încărcă bateriile, pentru că a doua zi o iei de la capăt.

Care este cheia succesului în relația doctor-pacient?

► Cheia succesului în relația doctor-pacient este câștigarea încrederii pacientului prin acordarea de timp pentru a-i asculta problemele de sănătate și nu numai.

Care este, în opinia dumneavoastră, rolul medicului de familie în sistemul de sănătate actual din România și care ar trebui să fie acesta?

► În momentul de față, rolul medicului de familie constă în managementul tuturor afecțiunilor medicale, făcând legătura între toate specialitățile, având la dispoziție toate datele

medicale ale pacientului.

Au nevoie medicii de familie din România de formare profesională continuă de-a lungul carierei lor? De ce?

► Pentru a face față problemelor de sănătate a pacienților, este necesară o formare profesională continuă, datorită evoluției continue și a noutăților care apar în fiecare zi în domeniul medical.

De ce este important ca un pacient să meargă mai întâi la medicul de familie și ulterior la medicul specialist și cât este de important ca medicul de familie să supravegheze evoluția clinică a unui pacient, după ce acesta a trecut pe la medicul specialist?

► Medicul de familie este obligatoriu primul popas în rezolvarea oricărei probleme medicale a pacientului, putându-i acorda acestuia cel mai bun sfat asupra abordării problemei medicale respective. Ulterior, la nevoie, îi recomandă spre ce specialitate medicală să se adreseze pentru diagnosticarea și rezolvarea bolilor cu care se confruntă, la întoarcere rămânând sub supravegherea medicului de familie care îi va prescrie medicația necesară.

- va urma -

INTERVIU REALIZAT DE
Silvia FECHETE

ROMÂNIA
JUDEȚUL TIMIȘ
CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI RAMNA

HOTĂRÂRE

privind acordarea scutirii de la plata dobânzilor, penalităților și majorărilor de întârziere pentru persoanele fizice și persoanele juridice care achită integral în perioada 01.04.2015- 31.05.2015, debitele principale restante, inclusiv amenzi contravenționale, existente în sold.

Consiliul Local Ramna întrunit în ședință ordinară de lucru

Hotărâște:

- Se aprobă acordarea de scutiri de la plata dobânzilor, penalităților și majorărilor de întârziere pentru persoanele fizice și persoanele juridice care achită integral, în perioada 01.04.2015- 31.05.2015, debitele principale restante, inclusiv amenzi contravenționale, existente în sold.
- Scutirea prevăzută se va acorda în baza unei cereri depuse la compartimentul impozite și taxe din cadrul Primăriei Comunei Ramna la care se va anexa dovada achitării integrale a debitelor principale restante, inclusiv amenzi contravenționale existente în sold, precum și o copie după cartea de identitate a persoanei în cauză sau o copie după certificatul de înregistrare, după caz.
- Cu ducerea la îndeplinirea a prezentei hotărâri se încredințează Primarului comunei Ramna, compartimentul buget-finanțe și compartimentul impozite și taxe din cadrul primăriei.
- Prezenta hotărâre produce efecte juridice până la data de 31.05.2015
- Prezenta hotărâre se comunică Instituției Prefectului județului Caraș-Severin, primarulul comunei Ramna și se aduce la cunoștința publică.

Claudia Ramona AVRAM
secretar comuna Ramna

SĂPTĂMÂNĂ DE FOLOS DUHOVNICESC ȘI BUCURIE SUFLETEASCĂ ÎN PAROHIA „ÎNVIEREA DOMNULUI” DIN RAMNA

Silvia FECHETE

comunei, satelor aparținătoare, cât și pe toți cei din Țara Banatului să participe la rugă.

În prima zi de Paști, la Ramna se sărbătorește hramul bisericii. Ruga sau Nedeia satului, așa cum se numea pe vremuri, aduce în casele oamenilor, pe lângă bucuria Învierii Domnului, și sărbătoarea comunei.

În acest fel, Săptămâna Luminată este săptămâna bucuriei și a întâlnirii cu Dumnezeu în Parohia Ramna, prin rugăciune și comuniune frățească. Ultima săptămână de post are ca finalitate marele Praznic al Învierii Domnului.

Primăria și Consiliul Local invită în prima și a doua zi de Paști, toți locuitorii

Mamă...

Ionuț COSTEAN - Clasa a VII-a

Dragă mamă ...

Aș vrea în primul rând să-ți mulțumesc,
Pentru bunătatea ce-o ai tu pentru mine.
Cu glas ce răsună ca un cor îngeresc
Mi-alini suferința ce tot timpul vine.

Te rog să mă ierți de ce-am făcut,
De toate boacănile de când m-am născut.
Și în final aș vrea să-ți dăruiesc
Un zâmbet mare și o urare: Te iubesc!

Din albumul cu poze frumoase al comunei noastre

Foaia de Giarmata

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

ÎNALTPREASFINȚITUL IOAN, ARHIEPISCOPIUL TIMIȘOAREI ȘI MITROPOLIT AL BANATULUI, LA GIARMATA

În data de 7 ianuarie, preotul pensionar Augustin Butaș a trecut la cele veșnice. Acesta a fost înmormântat vineri, 9 ianuarie, în localitatea Giarmata, de un sobor de preoți din cadrul Protopopiatului Timișoara II, condus de pr. Zaharia Peres, consilier cultural la Centrul

eparhial. La sfârșitul lunii martie, mai exact în data de 28, a avut loc parastastul, onorat de prezența Înaltpreasfințitului Ioan, Mitropolitul Banatului. Întâmpinat la intrarea în sat, așa cum cere tradiția, cu pâine și cu sare, de către domnul primar Virgil Bunescu împreună cu soția, Mitropolitul Ioan s-a îndreptat către biserica din comună, plină de credincioși, care așteptau cu entuziasm această onorantă vizită. Nu aș putea să redau în cuvinte starea creată acolo, nu aș putea nici măcar să explic momentele cele mai importante ale acestei întâlniri, și asta pentru că nu a fost un eveniment la care un jurnalist să rămână un simplu spectator; aici în biserica din Giarmata, alături de primar, viceprimar, consilier, preoți și credincioși, a fost momentul în care Înaltpreasfințitul Sa Ioan ne-a strâns pe toți la piept și ne-a mângâiat sufletele. Ceea ce pot însă să redau este mesajul transmis către participanți:

„Îndurerată familie, cinstiți părinți, domnule primar și iubiți frați și surori, am făcut acum pomenirea unui preot despre care s-au auzit și vor rămâne peste veacuri doar cuvinte de laudă. Nu știu dacă și-a făcut casă, dar știu că i-a făcut casă lui Hristos, atât timp cât a slujit ca preot. Ce minunat lucru este că astăzi putem să vorbim de un om care a fost ziditorul unei case unde să șadă Hristos din când în când.

N-am avut ocazia să-l întâlnesc în viață pe părintele Augustin, care am înțeles că și-a dorit să mă vadă înainte de a pleca din lumea aceasta, de aceea am venit astăzi aici, să mă întâlnesc în

duh cu părintele și să mă duc să-i dau o sărutare la mormânt. Dumnezeu să-l odihnească.”

Părintele Augustin Butaș s-a născut în loc. Rona din jud. Sălaj, la 20 mai 1944. Acesta a absolvit cursurile Academiei Teologice de la Curtea de Argeș, iar în anul 1973 este hirotonit preot pe seama Parohiei Bencecu de Jos, cu filia Bencecu de Sus, de către vrednicul de pomenire mitropolit Nicolae Corneanu. Timp de mai bine de 20 de ani a fost și profesor de religie pentru copiii credincioșilor din Bencecu de Jos și cei din Bencecu de Sus. În anul 2011 s-a pensionat, după o activitate rodnică de 42 de ani în parohia Bencecu de Jos unde a botezat, a cununat și a înmormântat 4 generații de credincioși. A oferit bisericii și parohiei vigoarea și tinerețea sa, investindu-și întreaga putere de muncă celor două biserici, fiind susținut și secondat îndeaproape, în întreaga sa activitate preoțească și pastorală, de doamna preoteasă Sonia Vlaicovici. Mai jos găsiți interviul pregătit de noi pentru „Foaia de Giarmata”.

DE VORBĂ CU SONIA VLAICOVICI BUTAȘ

A fost o zi tristă, presărată cu oameni care v-au ținut o mână pe umăr pentru a vă îmbărbăta. Una a fost cea a Înaltpreasfințitului Mitropolit Ioan, vă așteptați la așa o susținere?

A fost o surpriză foarte plăcută, nu m-am așteptat ca Înaltpreasfințitul Ioan să vină la parastastul soțului meu. Știu că a vrut să vină la înmormântare, dar nu a putut ajunge. Sunt neșpus de fericită și m-am simțit foarte onorată de prezența sa, ne-a mângâiat sufletul cu rugăciunea pe care a făcut-o la mormântul soțului meu. Este un om deosebit, un om extraordinar.

Mi-ați vorbit de supărarea soțului dumneavoastră, mi-aș dori să o detaliați pentru cititorii jurnalului regional „Banatul”.

Soțul meu a fost foarte supărat că, după o viață de om, după patruzeci și doi de ani de preoție, a fost obligat să se pensioneze forțat. Soțul meu a făcut două biserici. A venit la mine într-o zi și mi-a zis Sonia, ce zici tu, nu ar fi bine ca un an, un an și jumătate noi să renunțăm la salariu și să între banii în contul parohiei ca să putem face biserica? Și așa s-a întâmplat, am renunțat un an și jumătate la salariu, iar asta se poate verifica. El nu a spus niciodată, nu mă duc acum că sunt obosit. Pe vremuri, nu aveam mașină, iar distanța dintre Bencecu de Jos și Bencecu de Sus o parcurgea pe jos. L-a durut întâmplarea aceas-

ta, se consuma în el, nu se exterioriza în niciun fel. Știți cum se spune, domnișoară, ce are omul mai de preț în viață? Tinerețea și puterea; când această tinerețe ți-o lași într-o așezare, iar la final devii o cantitate neglijabilă este dureros.

Ați petrecut momente frumoase alături de

soțul dumneavoastră, poate că în zile atât de triste ar trebui să ne înseninăm cu astfel de amintiri. Povestiți-mi una dintre acestea.

Mă tot gândesc că atunci când am împlinit 45 de ani de căsătorie am vrut să-i sărbătorim, dar am renunțat atunci ca să o facem la 50 de ani. Din păcate, am prins doar 47. Acum îmi pare rău că nu am făcut-o. Știți, multe lucruri poate omul să facă, a pășit pe lună, a inventat atâtea lucruri, dar de moarte nu a reușit nimeni să scape, cu toții suntem datori cu o moarte, dar parcă nu vrem să se apropie. Era un soț atât de bun, el a făcut tot ce a putut ca să ne fie bine. Singura avere care mi-a rămas sunt copiii, de care sunt foarte mândră.

V-aș întreba spre final dacă, după aceste zile grele, ați dori să îndreptați mulțumirile dumneavoastră către anumiți oameni?

Sigur sunt o mulțime de oameni care mi-au fost alături și cărora vreau să le mulțumesc, însă acum am să o fac domnului primar Bunescu. Este un om cu foarte multe calități, este un primar foarte bun, mai întâmpină el greutăți, pentru că așa e, printre oameni nu sunt totuși buni, dar își vede de treabă, are idei foarte bune. Apreciez că se zbate pentru o nouă biserică, nu știu unde va fi locația, dar e necesară pentru că localitatea se dezvoltă. Cu ajutorul lui Dumnezeu se vor face toate. Aș mai vrea să-i mulțumesc și părintelui paroh Sorin Vasiliu, care este un preot deosebit, un om harnic, cu intenții bune, un suflet bun, cu multă răbdare, așa cum ar trebui să fie toți preoții.

PAGINA REALIZATĂ DE SILVIA FECHETE

Foaiia de Bata

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

Domnul primar este colaboratorul nostru permanent la care putem apela în orice moment

Teodora Anca JURMA - director al școlii din Bata

Spunea Nicolae Iorga: „Școala trebuie să te învețe a fi propriul tău dascăl, cel mai bun și cel mai aspru”. Fiindcă am adus în discuție una dintre valorile românești, am continuat discuția cu doamna director, despre modele de viață, profesorat și munca în învățământ.

Și dascălul și preotul și medicul, desigur, aflați într-o comună, se află în interdependență cu administrația locală. În ce fel se desfășoară colaborarea dumneavoastră cu conducerea primăriei Bata?

Pot să spun că m-am bucurat întotdeauna de sprijinul conducerii primăriei din Bata, și înainte, când eram doar un simplu profesor, care preda în această instituție de învățământ și cu atât mai mult acum când ocup funcția de director. Domnul primar este colaboratorul nostru permanent la care putem apela în orice moment și care a răspuns întotdeauna prompt și în mod pozitiv la

doleanțele noastre, lucru pentru care îi mulțumim pe această cale.

Lăsând la o parte criza și problemele, cu toții ne dăm seama că programul unui director este foarte încărcat. Ați putea să ne descrieți o zi normală de lucru?

O zi normală de lucru a unui director de școală se împarte între orele la catedră, dedicate elevilor, și orele dedicate rezolvării problemelor administrative.

În ultimul timp, numărul absențelor s-a dublat. Cărui fapt se datorează acest lucru?

Din fericire, elevii școlii noastre nu absentează nemotivat la cursuri, decât din motive medicale sau uneori, când sunt nevoiți să își ajute părinții la muncile agricole.

Suntem curioși să aflăm care a fost dascălul care v-a influențat spre cariera pe care, astăzi, o îmbrățișați și căruia ați vrea să-i aduceți cuvinte de mulțumire?

Nu pot spune că am avut în ciclul primar sau gimnazial un profesor care să mă influențeze în mod deosebit spre alegerea carierei de

dascăl, însă în timpul facultății pot spune că am întâlnit o persoană deosebită, un om model care mi-a atins sufletul prin dulceața vorbelor sale, prin blândețea gesturilor și prin modestia pe care o emana întreaga sa făptură. Această persoană este preotul Teodor Baba care activează în orașul Arad, parohia Șega II (Uta) și căruia aș dori să îi mulțumesc pentru faptul că la un moment dat drumurile noastre s-au încrucișat, și eu am avut posibilitatea să îl cunosc, iar învățăturile dânsului s-au fixat adânc în sufletul meu.

Iată că am ajuns la finalul interviului și am dori să aflăm ce mesaj le transmitemeți elevilor.

Mesajul meu pentru elevi ar fi următorul: să considere că școala este o rampă de lansare pentru ei, în această lume ale cărei cerințe sunt din ce în ce mai mari în ce privește pregătirea profesională. Să fie conștienți de faptul că nu învață pentru a-i mulțumi pe părinții lor, sau cu atât mai puțin, pe profesori, ci muncesc pentru a-și construi propriul viitor.

INTERVIU REALIZAT DE
SILVIA FECHETE

PEPINIERĂ DE PLOPI ENERGETICI LA BATA

Andrada CĂDARIU

Bata găzduiește, după cum se știe deja, de aproape șase ani, în premieră națională, prima pepinieră de „plopi energetici”, amplasată pe malul Mureșului. În speță, e vorba de un hibrid aparte de plop care necesită condiții deosebite de cultură, existența unei surse continue și apropiate de apă fiind una dintre cele importante.

O CULTURĂ FOARTE IMPORTANTĂ

Într-o primă fază - au fost plantați peste trei milioane de butași care au ajuns în al cincilea an de producție, întreaga cantitate vânzându-se în afara țării. Plopul energetic are o viteză de creștere foarte mare, crește cu aproximativ doi centimetri pe zi, în principal, el se folosește ca biomasă în diverse procese de ardere, având o

putere calorică deosebită - ca orice lemn de fag, stejar etc.

„A fost foarte importantă înființarea acestei plantații de plopi energetici în Bata, Primăria a acordat sprijin fermierilor și toate planurile parcelare au avut măsurători GPS. Firma a demarat lucrări ample, având acum 600 de hectare de teren cumpărat. Alături de plopi, aici se vor cultiva sălcii și salcâmi energetici din care se va produce biomasă. Aceasta va fi utilizată drept combustibil solid în cuptoarele firmei în viitor, în locul gazului metan, utilizat în prezent, ba, chiar și pentru alte firme cu puncte de lucru în apropiere. Din punct de vedere cadastral, Bata reprezintă un mare avantaj, fiind una dintre puținele comune care are «cadastru» pe extravilan toate planurile parcelare fiind recepționate de OCPI”, a spus domnul Ion Micurescu, primarul comunei Bata.

CÂȘTIȚĂTOAREA CONCURSULUI „FII JURNALIST PENTRU O ZI”

Concursul „Fii jurnalist pentru o zi” a ajuns la Bata. Dacă bradul ne duce cu gândul la sărbătoarea de Crăciun, iată că de data aceasta o fetiță de doar șapte anișori a reușit să creeze o lume în jurul acestui

pom.

-R-

POVESTEA BRADULUI BĂTRÂN DE LA BATA

A fost o dată ca niciodată o pădure cu multe viețuitoare, dar era și un brad, pe care l-au luat și l-au pus în casă și l-au împodobit cu multe podoabe.

Părinții nu și-au lăsat copiii să se uite, dar bradul a început să vorbească, iar un șoricel răspunse:

- Bună seara, domnule brad. Ce mai faci?

- Nimic, îmi fac de treabă

- Pot să stau în umbra ta?

- Sigur că poți, spuse bradul.

După aceea s-au trezit cu toții și s-au îmbrăcat, iar copiii au văzut bradul. Bradul zise:

- Bună dimineața copii.

- Ce frumos este bradul

După aceea bradul a îmbătrânit, au început să-i cadă acele și i-au tăiat crengile. Ș-am încălecat pe-o șa și v-am spus povestea mea.

MELISA BERCEA - CLASA I BATA

BISERICA ORTODOXĂ DIN BATA

- ISTORIE, CULTURĂ, TRADIȚIE -

DELIA MICURESCU

Din iubirea Sa nemărginită, Dumnezeu ne-a binecuvântat și pe noi, creștinii ortodocși din Bata, așezându-ne în sânul uneia dintre cele mai trainice eparhii, Episcopia Aradului, care a împlinit peste trei secole de existență, moment fericit în istoria ei și prilej de bucurie și înălțare pentru cei ce o slujesc, conștienți de menirea sa în viața spirituală, culturală și național-politică a românilor din această parte a țării.

În așezarea noastră, biserica ortodoxă s-a născut cu mai bine de două secole și jumătate în urmă. După cum glăsuiește un vechi document, în cimitirul de jos al satului, în anul 1758, este ridicată o biserică din lemn, de dimensiuni reduse, prevăzută deasupra pronaosului cu un turn-clopotniță. Ușile împărătești au fost executate în anul 1766 de către Eutimiu Popovici din Căpălăș, marturie având inscripția: „S-au făcut aceste sfinte uși de mîne mult păcătosul Eutimiu Popovici din Căpălăș, 1766”. În colecția de artă religioasă veche a Arhiepiscopiei Timișoarei, de la această biserică se păstrează trei icoane de lemn, din secolul al XVIII-lea, reprezentând pe Maica Domnului, Sf. Nicolae și Sf. Arhanghel Mihail.

- va urma -

Foaia de Caransebeș

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

PENTRU CEI CE OSTENESC LÂNGĂ CONDEI

„SUNTEM SINGURUL AȘEZĂMÂNT CULTURAL CARE ARE UN ASTFEL DE RAI AL SCRITORILOR ȘI ARTIȘTILOR”

Ioan COJOCARIU - directorul Casei de Cultură „George Suru” din Caransebeș

GRAȚIAN NEAMȚU

Defatigabilul meu prieten Ioan Cojocariu, directorul Casei de Cultură „George Suru” din Caransebeș, susținut, cu persuasivă prețuire pentru meșteșugarii condeului, de Ion Marcel Vela, primarul municipiului Caransebeș, a pregătit în chiar apropierea scenei Casei de Cultură „George Suru” o sală destinată scriitorilor.

În România de azi, în care stratul subțire al culturii este perforat tot mai des de forțele distructive ale subumanului, în România trândăviei, un astfel de efort, trebuie salutat cu marțială prețuire.

Întrebat cum a ajuns să gândească un astfel de dar, hâtrul meu prieten mi-a trimis următorul

răspuns: „Am descoperit dintr-o întâmplare acest spațiu acum mai bine de doi ani, la lucrările de modernizare și reabilitare a Casei de Cultură. Pe vremuri, aici erau două încăperi care au deservit «Pomul Verde», renumitul local din perioada interbelică. Una era mai mică, având un jgheab pe casa scăriilor prin care se coborau vinul, peștele și gheața. În cealaltă încăpere, era o cadă mare de lemn, unde se puneau peștele la gheață, iar în partea dreaptă era o groapă pe care am găsit-o și noi când am lucrat, unde era ghețaria. Aceste două încăperi au servit acelor vremuri, servesc și vremurilor noastre.

Aici își vor găsi găzduire lucrările Cenaclului literar «Sorin Titel» și ale Cenaclului de epigramă «Apostrof», dar și cercurile literare ale elevilor. Este un spațiu intim, o agora ce permite

discuțiile fără să mai treacă o mașină, fără să mai bată cineva în geam, un spațiu pentru cei ce ostenesec lângă condei. Cred că suntem singurul așezământ cultural care are un astfel de rai al scriitorilor și artiștilor”.

„O SURPRIZĂ PLĂCUTĂ”

CARMEN POPESCU

În prag de primăvară, pentru una din cele mai solicitate artere ale municipiului Caransebeș, conducerea primăriei pregătește o nouă înfățișare. Pentru că este primăvară, am decis ca și zona verde de pe Bălcescu să capete o nouă față. În acest sens, vegetația va fi modificată din punct de vedere floral și al peisajului existent până anul trecut. Tot ceea ce ține de spațiul verde va fi reabilitat cu un gazon de calitate, care să inspire prospețime, pentru că în acest gazon vom implementa și un sistem de irigații automatizat. Nu în ultimul rând, vom schimba inclusiv forma fântânilor de pe bulevard, în sensul în care vor fi coborâte la nivelul gazonului și vor avea o altă formă geometrică, altfel de simboluri, o surpriză plăcută pentru toți cei care trec prin această zonă, ne-a asigurat domnul Marcel Vela, primarul municipiului Caransebeș.

VAL DE INVESTIȚII ÎN SPITALUL CUȚULANILOR

HERMINE SCHNEIDER

Fără sprijin financiar de la nivel central, municipalitatea din Caransebeș continuă investițiile din fonduri proprii la Spitalul Municipal de Urgență.

De această dată, a venit rândul secției Medicină Internă, una dintre cele mai mari ale spitalului, care va fi reabilitată în următoarele două luni. Lucrările erau mai mult decât necesare, ținând cont de faptul că nu s-a mai intervenit de ani buni în cele 16 saloane ale secției sau în sala de mese.

Acestea vor fi zugrăvite, se vor reface instalațiile electrice și grupurile sanitare, vor fi înlocuite gresia, faianța, o parte din geamurile termopan, dar și corpurile de iluminat de pe coridoarele secției.

„Investim în continuare în spital deși, repet, doar o treime din pacienți sunt contribuabili la bugetul Caransebeșului. Așteptăm propuneri și de la alte administrații din zonă, măcar să contribuie la confortul pacienților. Secția de Interne, foarte aglomerată, trebuia evident modernizată, pentru că de la nivel guvernamental, de-a lungul anilor, ministrul de resort nu a investit în reabilitarea hotelieră a spitalului. Acum reabilităm această secție doar cu fonduri de la bugetul local, fără alt sprijin”, a declarat primarul Marcel Vela.

Odată finalizată secția de Medicină Internă, eforturile administrației locale se vor canaliza spre Obstetrică-Ginecologie și spre Neonatologie, municipalitatea alocând în total peste 300.000 de lei. O sumă identică a fost alocată de municipalitate pentru un nou racord electric la Spitalul Municipal de Urgență din Caransebeș.

„Întreaga aparatură achiziționată pe fonduri europene la Radiologie nu poate fi alimentată de actuala instalație electrică, care este nesigură, învechită și nu poate asigura întreaga putere de funcționare a noilor aparate”, a mai spus edilul Caransebeșului.

„SPORTUL, UN FENOMEN CARE A FOST ȘI VA RĂMÂNE CEL MAI BUN AMBASADOR AL MUNICIPIULUI CARANSEBEȘ”

VERONICA AXINTE

Caransebeșul rămâne în elita voleiului românesc și va vedea și anul viitor volei de prima ligă, după ce Banatul a învins duminică VCM LPS Piatra Neamț în deplasare, la capătul unui meci interzis cardiacilor.

A fost 3-2 pentru bănațeni, după ce gazdele au condus la un moment dat cu 2-0. Nemțenii și-au trecut în cont primele două seturi, 25-23 și 25-20 și părea că vor trimite disputa în joc decisiv, la viitoarea întâlnire de la Caransebeș.

A urmat însă o revenire senzațională a elevilor lui Dimitar Pangarov, care au restabilit egalitatea, cu doua parțiale câștigate la 22 și la 18. În decisiv s-a mers cap la cap până la 7-7, după care a urmat o serie de cinci puncte consecutive ale gugulanilor, pe fondul jocului ex-

celent al lui Birău, Borota, Simovic, Aleksic, Lung și Teleleu.

S-a terminat 15-9 pentru Caransebeș, care se impune în play-out cu scorul general de 3-1, bănațenii rămânând astfel și în sezonul viitor în elita voleiului românesc, în timp ce Piatra Neamț ia drumul ligii secunde.

„Știu că multă lume ne invidiază că un oraș relativ mic reușește să rămână să reprezinte Banatul în Divizia A1 de volei, iar în Liga a 2-a la fotbal să facă o figură frumoasă cu alții, care se cred cu pretenții și au bugete mult mai mari. Mă bucur și felicit băieții pentru cele 3 victorii obținute în fața echipei din Piatra Neamț, apreciez galeria și le mulțumesc supporterilor pentru toată susținerea și dragostea lor pentru echipă. Noului Consiliu Director al clubului, domnului președinte de onoare Cornel Viziru, cât și tuturor sponsorilor le spun un sincer mulțumesc pentru tot ce fac ei pentru sport, un fenomen care a fost și va rămâne cel mai bun ambasador al municipiului Caransebeș în țară și străinătate!”, a declarat la sfârșitul întâlnirii sportive, domnul Marcel Vela, primarul municipiului Caransebeș.

Foaia de Făget

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

APICULTURA BĂNĂȚEANĂ LA EA ACASĂ

În perioada 21-22 martie 2015, în Parcul Central al orașului Făget, a avut loc cea de a XII-a ediție a Târgului Apicol, o sărbătoare a apiculturii bănățene, organizată anual de firma Teclem Prod, reprezentată de omul de afaceri italian Biaggio Pittaresi, în colaborare cu Primăria Făget.

Ca în fiecare an, Târgul Apicol din Făget are drept scop promovarea apiculturii și încurajarea consumului de produse apicole. Evenimentul a reunit producători și comercianți de echipamente și materiale pentru apicultură – stupi, unelte, utilaje, rame, accesorii pentru stupi, făguri artificiali, miere și alte produse ale stupului, din țară și din străinătate.

Domnul profesor Marcel Avram, primarul orașului Făget, se dovedește la fiecare eveniment un amfitrion excepțional

Iulian FRENȚIU - profesor

Evenimentul s-a desfășura pe durata a două zile: sâmbătă, 21 martie 2015, între orele 9 și 17, și duminică, 22 martie 2015, între orele 9-15.

Din numărul mare de vizitatori, am ales să stăm de vorbă cu domnul prof. Iulian Frențiu și pentru că interesul său pentru produsele apicole se

dovedea și prin cele 2 plase cu cumpărături.

Sunteți pentru prima oară la un asemenea târg?

► Nu, am fost și în anul trecut, locuiesc relativ aproape, în comuna Birchiș, satul Căpâlnaș și drumul nu presupune un efort prea mare.

Cu ce impresie plecați în acest an?

► Foarte bună! Domnul profesor Marcel Avram, primarul orașului Făget, se dovedește la fiecare eveniment un amfitrion excepțional.

Credeți în „miracolul” produselor apicole?

► Dacă vă răspund că cine gustă din miere gustă din soare, e suficient?

E chiar frumos.

Dialog CONSEMNAȚ DE
SILVIA FECHETE

REGIONALISMUL CULTURAL ÎN BANATUL INTERBELIC

Prof. dr. DUMITRU TOMONI

- urmare din numărul trecut -

Aceeași stare de spirit o provoacă și „coloniștii electorali” puși pe listele electorale din Banat, fără a avea nici o legătură cu provincia.

Dând glas acestor nemulțumiri, compozitorul și dirijorul lugojan Filaret Barbu consemna sentențios și premonițional în gazeta „Răsunetul” din 7 august 1932: „Parlamentarismul în România, prin urmare nu moare, ci se va sinucide lent, inconștient și la adăpostul formelor mai mult sau mai puțin constituționale.”

Alături de politicianism și centralismul excesiv promovat în special de guvernările liberale, dar nu numai, i-a nemulțumit pe bănățeni. Centralismul era considerat o adevărată „crimă socială” comisă „prin suprimarea provinciei, prin exploatarea provinciei [...] prin indiferența și ironizarea tendințelor de evoluție a provinciei, prin subjugarea ei cu scopul de a-i suge toată vloga”. („Vestul”, nr. 1247 din 30 noiembrie 1934). Sever Bocu, susținător constant al descentralizării administrative considera că „Centralismul nu are naționalitate; el a dus, fie că a fost unghereș sau românesc, la aceleași concluzii logice: exploatare sau sărăcie”. (Sever Bocu, *Drumuri și răscruci*, vol. II, București, 1945, p. 234)

BISERICILE DE LEMN DIN ȚARA FĂGETULUI. MISTERELE MICILOR LĂCAȘE DE CULT DIN BANATUL MIORITIC

ANDREEA VASILIU

Cea mai veche biserică de lemn a fost adusă din județul Hunedoara. Biserica se află tot în cimitirul din sat. Am descoperit una dintre cele mai bine conservate biserici de lemn de până acum. Este singura dată la sfârșitul secolului al XVII-lea. Tradiția locală spune că ea a fost adusă de la Ilia (județul Hunedoara), pe un loc care în 1717 avea doar zece case.

Prin fereastra bisericii de la Crivina de Sus se reflectă un peisaj mirific. Se spune că lăcașul cu hramul Sf. Paraschiva este cea mai reușită realizare arhitectonică dintre bisericile de lemn din Banat. Pereții exteriori sunt în-

cărcați cu cruci, unele fiind chiar opere de artă. Interiorul și-a pierdut podoaba pictată, doar iconostasul este original, aflăm de pe descrierea pusă la loc vizibil, tot în geam.

POEȚI AI FĂGETULUI

Una cu pădurile

Cornel OTESCU

Astăzi sânt una cu pădurile mele bătrâne
în care primăvara și-a făcut cuib

ca o stea-n întunecimea albastră,
singurătatea-mi curge răscolită prin vene
ca un vârcolaci,

perdeaua liniștii clipitoare din geam

numai vântul și soarele mi-o trag într-o parte.

Cântecul stă arcuit peste sine ca un curcubeu
și rătăcit câte un om vine cu securea în mână
și-mi doboară pătimaș și setos un copac,

atunci îmi dezmierd bolțile-n vânt,

fruntea mea-și încrețește cărările

și pășește senină,

mă cutremur adânc și rugător,

plecându-mă până-n pământ,

și cu gândul alături mână-n mână

trec dincolo de ce-am fost și ce sunt.

PREMIANȚII ORAȘULUI NOSTRU

Luiza FENEȘAN

Vuici Andrada (clasa I-a A)

Premiul la Concursul Regional „Matematica de nota 10” (profesor îndrumător Manzur Otilia)

Jurj Andrei (clasa a II-a A)

Premiul I la Concursul Național de Matematică „Fii inteligent la matematică” (profesor îndrumător Biriescu Lelica)

Premiul II la Concursul Regional „Matematica de nota 10”

Premiul II la Concursul Național de Matematică Lumina-Math

Ceplenschi Maya (clasa a II-a A)

Premiul I la Concursul Național de Matematică „Fii inteligent la matematică” profesor îndrumător Biriescu Lelica)

Sârbu Răzvan (clasa a II-a B)

Premiul III la Concursul Național de Matematică „Fii inteligent la matematică” (profesor îndrumător Metz Simona)

Premiul III la Concursul Național de Matematică Lumina-Math (profesor îndrumător Metz Simona)

Foaia de Dumbrăvița

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

Ceea ce am promis în campania electorală se va realiza, și poate chiar mai mult decât atât

Victor MALAC - primar al comunei Dumbrăvița

Luna în care sărbătorim Sfintele Paști aduce ultima parte a interviului oferit de domnul primar, Victor Malac, jurnalului regional „Banatul”. Găsiți în rândurile de mai jos, realizări, gânduri bune și proiecte de viitor.

Echipa de tenis de masă devine emblematică pentru Dumbrăvița. Vă permite timpul să însoțiți din când în când echipa în deplasare?

► În deplasare nu, dar când sunt etapele de acasă merg întotdeauna.

Echipă de fotbal aveți?

► Echipa de fotbal funcționează în Liga a IV-a, are performanțe și acolo. Momentan suntem pe locul trei. Obiectivul nostru a fost și este deocamdată să fim pe primele șapte poziții. Avem capacitate de la jucători, dar nu avem încă infrastructura pregătită și ce mai trebuie ca să funcționeze în Liga a III-a, anul acesta sperăm să realizăm o tribună și să ne putem permite să evoluăm. Pe lângă echipa mare mai avem câteva grupe de copii, avem 64 de copii de categorii de vârstă diferite, care funcționează pe lângă

echipa mare.

E un lucru excepțional că și activitățile sportive, și cele artistice sunt susținute cu realism și cu seriozitate de administrația din Dumbrăvița. Ați întâlnit undeva în acești ani de slujire a comunității, primării care să vă stărnească la rândul lor interesul pentru mai mult în sport, în artă?

► Întotdeauna îți dorești mai mult, chiar dacă suntem undeva acolo sus. Eu am luat ca și model comuna Giroc, m-am orientat un pic după ei. Au dansuri, s-au implicat și în sport, au și motociclism. Avem și noi un copil de 14 ani care este campion național la supermoto și vicecampion european în zona de est. Este vorba de Vlăduț Neaga, un copil deosebit. Desigur ne-am implicat un pic și acolo, i-am achiziționat anul trecut un motor nou și performanțele s-au văzut. Stăm bine și la șah, se predă în școală, avem instructori și pentru acest sport, mai avem și lupte libere. Am considerat că prin sport poți să-ți menții sănătatea și fizică și mentală. Un popor care nu are cultură și nu are sport este unul care moare încet.

Ați amintit mai sus cuvântul „model”. Domnule primar, ați avut un model în viață?

► Am crescut între nemți și unguri și poate

că un pic m-am orientat după modelul nemțesc, întotdeauna am considerat că e important să respecti, să fii corect, să fii punctual. Asta mă reprezintă și ceea ce promit, de regulă, la mine se rezolvă.

Sunteți un om respectat aici în Țara Banatului cu multe prietenii în administrație. Care vi s-a părut că a fost anul cel mai bogat în realizări al dumneavoastră?

► Eu zic că 2014 a fost cel mai bogat de când conduc eu această primărie. Sper ca 2015 să depășească 2014.

Domnule primar vă rugăm sincer să primiți mulțumirile noastre pentru faptul că ați acceptat să fiți prezent în paginile jurnalului regional „Banatul” și să încheiem cu un mesaj pentru locuitorii comunei Dumbrăvița.

► Nu-mi rămâne decât să le doresc sănătate, să aibă încredere în administrație, să existe un pic de răbdare, pentru că nu toate lucrurile se pot rezolva dintr-o dată și pentru toți deodată, dar ceea ce am promis în campania electorală se va realiza, și poate chiar mai mult decât atât.

INTERVIU REALIZAT DE
SILVIA FECHETE

TENIS DE MASĂ

C. Nicolae

După succesul răsunător al senioarelor în Superligă, tenisul de masă dumbrăvițean a intrat în normalitate, în sensul că toți sportivii continuă pregătirile în sala de sport, participând la turneele și competițiile organizate la nivel național și internațional.

- În perioada 6-8 martie, la Buzău, s-a desfășurat Campionatul Național Individual de Seniori, la care au participat sportivele Diaconu Adina, Manea Karla și Pauliuc Mădălina. Diaconu Adina a obținut medalia de bronz la dublu. La simplu, Adina a pierdut intrarea între primii 8, iar Manea Karla, la rândul ei, a pierdut intrarea între primii 16 sportivi pe tabloul de joc.
- La Turneul Internațional de la Bistrița, desfășurat în perioada 13-15 martie, au participat sportivii Moldovan Daniel, Badea Bogdan, Tarhuna Alin și Tănăsă Antoniu. Moldovan Daniel și Badea Bogdan au ocupat locul cinci la echipe, pierzând însă intrarea în semifinală. La individual, Moldovan Daniel, Badea Bogdan și Tarhuna Alin au ajuns între primii 16 pe tabloul de joc.
- În localitatea Bačka Topolya (Serbia), în data de 22 martie, a avut loc Turneul Internațional pentru mai multe categorii de vârstă. De la Dumbrăvița s-au prezentat opt sportivi între care mulți debutanți. Una dintre debutante, Stănășilă Oana, a obținut medalia de bronz la categoria de vârstă 8-10 ani. La băieți, la categoria 11-12 ani, Tarhuna Alin a obținut tot o medalie de bronz.
- Între 26-29 martie 2015, se organizează la Buzău Campionatul Național pe echipe. Dumbrăvița va fi reprezentată de Moldovan Daniel, Badea Bogdan, Tarhuna Alin și Tănăsă Antoniu.
- Între 1-5 aprilie, jucătorii Moldovan Daniel și Badea Bogdan vor participa la Open-ul Internațional de la Linz, Austria.

MÁRCIUS 15 - KÖZÖSSÉGI ÜNNEPLÉS

ZOLTÁN MAKKAI

Sokévi hagyományt folytatva a református templomban közösségen ünnepelt Újszentes magyarsága. Ünnepi beszédében nt. Szücs András Óttó lelkipásztor közös értékeink, hitünk, anyanyelvünk, hagyományaink megtartására buzdított, hangsúlyozva, hogy a dicső múltra való emlékezés, a mában való cselekvéssel párosulva erőt nyújt a kiábrándulás, a közömbösség ellen. Hasonlóképpen beszélt ft.Máthé Lajos újszentesi plébános is, aki az ünnep máig időszerű üzenetét méltatva hangsúlyozta, hogy közösségi megmaradásunk érdekében magunk kell cselekedjünk: hitünkre és egymásra támaszkodva kell megtartanunk magyarnak családjainkat, közösségeinket, templomainkat. „Hitre és bölcsességre kell megtanítanunk az ifjú nemzedékeket, hiszen ők a megmaradásunk zálogai. A 167 évvel ezelőtti forradalom célkitűzései a mai magyar embereket is cselekvésre kell ösztönözzék” - hangsúlyozta a lelkipásztor. Az ünnepség felemelő pillanatait biztosították a közösség legkisebbjei, akik, Dénes Ildikó, Bodor Angéla és Sármási Jutka tanítónők irányításával alkalomhoz illő verses-énekes összeállítással örvendeztették meg a résztvevőket. Az újszentesi forradalmi megemlékezésen énekkal szolgált az Új Ezredév Kórus, amely Szabó Gabriella karnagy vezetésével Kossuth-nótákat, egyházi- és világi énekeket adott elő. A közös ünnepelés nemzeti imánk és a Székely himnusz elénekését követően, a templom előtt felállított, Petőfi Sándor ittjártának emlékét az utókornak megörökítő emléktábla, a világháborús hősök emlékének szentelt emlékoszlop, illetve az iskola előtt levő Petőfi szobor koszorúzásával folytatódott. Koszorút helyeztek el az egyházak, az újszentesi RMDSZ szervezet, a helyi református nőszövetség és a helyi iskola képviselői.

GÂNDURI PENTRU SĂRBĂTORILE PASCALE

Anul acesta, spre deosebire de anul trecut, creștinătatea sărbătorește Învierea Mântuitorului nostru Iisus Hristos în 5 și 12 aprilie: mai întâi catolicii și reformații, apoi ortodocșii. Indiferent de credință, suntem gata să primim în suflet, în noaptea Sfântă, bucuria Învierii Domnului. De Paști avem prilejul de a trăi valorile comuniunii în familie, împreună cu cei apropiați, dar și cu cei care au nevoie de ajutorul nostru. În bucuria sărbătorilor, să nu uităm de solidaritate și să avem încredere că orice moment dificil poate fi depășit. Fie ca spiritul Sfânt al Sărbătorilor de Paști să vă lumineze sufletele și casele! Lumina Sfântă a acestei mari sărbători să vă călăuzească pașii, să vă aducă sănătate și fericire. Din partea mea, a întregului corp al angajaților din Primărie, vă doresc să aveți parte de sărbători de Paști fericite alături de cei dragi, să vă bucurați de vestea Învierii Domnului Iisus Hristos. Hristos a Înviat!

PRIMAR VICTOR MALAC

Foaia de Recaș

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

Sunt mândră că sunt din Recaș și că fac parte din această comunitate

Ramona MIHEȚ - secretar al primăriei orașului Recaș

O personalitate complexă, Ramona Miheț, ne-a devenit din prima clipă un bun prieten. Dacă munca în administrația publică ne-a apropiat și mai mult, menirea sa de interpret de muzică populară a pecetluit fără doar și poate un drum comun. Pentru ca cititorii jurnalului regional „Banatul” să o cunoască mai bine, am deschis un dialog pe care îl regăsiți în rândurile de mai jos.

Vă cunoaștem atât ca secretar al orașului Recaș, cât și ca interpret de muzică populară. De câtă vreme în acest domeniu?

► Mi-am început cariera de la vârsta de 19 ani, atunci când am pășit peste pragul școlii populare de Artă din Timișoara. Am fost eleva regretatei doamne profesor Delia Musunea, căreia îi port tot respectul, toată viața, pentru că a fost cea care m-a îndrumat către cântec și a fost un om atât de bun și de cald, mereu ne-a transmis dragostea ei față de cântec și față de folclor autentic. Eu încerc să duc cu mândrie și cu tot sufletul mai departe ceea ce am învățat.

Ce presupune munca unui secretar și mai ales cum arată o zi obișnuită a dumneavoastră în primăria orașului Recaș?

► Toată activitatea din instituție, adică tot ceea ce ține de administrația publică locală de la noi din oraș, împreună cu satele aparținătoare. Noi avem o unitate teritorial-administrativă întinsă, de orașul Recaș mai aparțin șase sate:

Izvin, Bazoș, Stanciova, Herneacova, Petrovaselo și Nadăș. Oamenii vin la noi cu gândul de a fi ajutați și cred că în proporție de 95% pleacă mulțumiți. Suntem deschiși față de problemele pe care le au și ne dorim ca atunci când ies pe ușă, să plece satisfăcuți.

Ca și interpretă de muzică populară, sunt convinsă că ați avut un model în viață sau cel puțin o interpretă care v-a plăcut. Pe cine ați vrea să nominalizați?

► Da, modelul meu este doamna Carmen Popovici Dumbravă, căreia îi mulțumesc pentru tot sprijinul și tot ajutorul pe care mi l-a acordat. A fost un suflet bun, cald și m-a primit alături de ea ca să pot să perfectez tot ceea ce am învățat, în sensul că această carieră nu ține doar de munca de spectacol, ci și de a expune publicului, la diverse evenimente ceea ce ai învățat în școală și de a transmite cât mai bine cântecul auditoriului. A fost cea care mi-a întins o mână de ajutor și îi sunt recunoscătoare.

Sufletul tău e mai aproape de muzica populară de Banat?

► De Banat, dar și de Ardeal, și spun asta tot timpul, sunt bănățeană de pustă, dar cu sufletul de la munte. Pe primul meu album am scris asta, pentru că sunt născută aici, în câmpia timișană, iar sufletul îmi este de la munte pentru că tatăl meu este moț, din munții Apuseni. Se îmbină foarte bine aceste două zone, le cânt și le iubesc foarte mult. Pot să mai spun că port cu drag costumul popular, am în jur de 27 de costume populare autentice. Un alt motiv pentru care iubesc muzica este soțul meu. Sunt căsătorită cu

un om pentru care a doua dragoste, după mine și fiica noastră, Alesia, este muzica. Sunt căsătorită cu profesorul Sebastian Cega de la Școala Populară de Artă, care predă acolo la clasa de orgă electronică și trompetă. Noi trăim viața ca pe un cântec.

Aș vrea să le spuneți cititorilor noștri unde o pot vedea pe Ramona Miheț și spre încheiere să le transmiteți un mesaj cetățenilor din Recaș.

► În fiecare seară de vineri și de sâmbătă mă pot asculta și pot petrece împreună cu mine și cu formația mea la restaurantul Popas din Recaș, unde au loc seri bănățene, iar eu încerc să fiu pe placul tuturor și să mai aduc pe lângă mine câte un interpret, un coleg ca să facem aceste evenimente cât mai frumoase.

Sunt mândră că sunt din Recaș și că fac parte din această comunitate, funcția pe care o ocup mi-a adus multe aprecieri și felicitări pentru ceea ce fac și asta mă bucură. Vreau să mulțumesc tuturor pentru votul de încredere pe care l-am primit. Încerc să fac pe cât posibil tot ceea ce ține de mine ca bunul mers al comunității să se facă în cele mai bune condiții și să nu dezamăgesc niciodată. Iubesc ceea ce fac, iubesc cântecul și în egală măsură iubesc munca mea în administrația locală, pentru că asta am învățat și asta vreau să fac. Iar pentru că se apropie Sfinții Sărbători de Paști, vă doresc căldură sufletească și multe bucurii, o primăvară frumoasă cu multe flori și multe raze de soare. Să petreceți alături de cei dragi, așa cum vă doriți dumneavoastră.

INTERVIU REALIZAT DE
SILVIA FECHETE

ROMÂNIA
JUDEȚUL TIMIȘ
CONSILIUL LOCAL AL ORAȘULUI RECAȘ

Proiect de hotărâre privind alocarea sumei de 10.000 lei pentru ornamentarea Parcului Central al orașului Recaș, cu ocazia Sărbătorilor de Paști

Având în vedere:

- proiectul de hotărâre inițiat de viceprimarul orașului Recaș privind alocarea sumei de 10.000 lei pentru ornamentarea Parcului Central al orașului Recaș, cu ocazia sărbătorilor de Paști.
- referatul cu nr. 2674/04.03.2015 întocmit de către consilierul primarului Cîndea Ioan, vizat de către viceprimarul orașului Recaș;
- prevederile Legii 186/2014 privind bugetul de stat pe anul 2015;
- prevederile Legii nr. 273/2006, privind finanțele publice locale, cu completările și modificările ulterioare;
- prevederile art. 36 alin (1) și alin (2) lit. d), alin. (6), lit. c), și în temeiul art. 45 din Legea nr. 215/2001, privind administrația publică locală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

HOTĂRĂȘTE

Art. 1. – Se aprobă alocarea sumei de 10.000 lei privind ornamentarea Parcului Central al orașului Recaș, cu ocazia sărbătorilor de Paști.

Art. 2. – Ducerea la îndeplinire a prezentei hotărâri de încredințează Serviciului Economic din cadrul Primăriei orașului Recaș.

Art. 3. – Prezenta se comunică:

- Instituției Prefectului – Județul Timiș;
- Trezoreriei Timișoara;
- Primarului orașului Recaș;
- Secretarului orașului Recaș;
- Serviciului Economic din cadrul Primăriei orașului Recaș;

Președinte de ședință
Consilier Local
Ioan Alin NEAMȚU

Contrasemnează
Secretar oraș
C.j. Ramona CEGA MIHEȚ

Despre poezie

VERONICA ANDRUSEAC

De fiecare dată când întâlnim oameni care ne îmbogățesc sufletește, sporind dimensiunile universului nostru, ne gândim că trecem prea ușor și nu surprindem irepetabilul. Niciodată destinul nu poate smulge și arunca în întuneric un mod frumos de a trăi - Poezia.

Arderea poetului este de domeniul firescului.

Lumea lui adevărată este lumea iluziei, lumea unui licăr constant de suferință, a unei dorințe de echilibru, de liniște pe care știe că nu le poate dobândi, dar spre care trebuie să tindă.

Iar pentru noi, el, poetul, și poezia lui sunt partea frumoasă a acestei lumi.

„EURO 200” PENTRU ANUL 2015

Beneficiarii programului sunt elevii din învățământul de stat, care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- Depun declarație pe propria răspundere a părintelui, tutorei legale din care reiese că dispune de diferența de bani necesară pentru achiziționarea unui calculator cu o configurație minimă recomandată (2 GHz, 1 GB RAM și 160 GB hard- disc și software de bază)
- Au venitul brut lunar pe membru de familie sub 150 de lei
- Depun dosare complete la unitatea de învățământ în termenul fixat
- Depunerea cererilor privind acordarea unui ajutor financiar în vederea achiziționării unui calculator prin programul „Euro 200” se va face în perioada 1- 21 aprilie 2015
- Informații suplimentare și actele necesare pentru dosar se pot obține la serviciul secretariat.

DIRECTOR, PROF. MIRELA SERAFIM

Foaia de Ususău

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

Educația unui copil nu se face doar la școală, noi trebuie să construim mai departe pe cei șapte ani de acasă

Marinel VESALON - director al școlii din Ususău

Din poveste în poveste, am ajuns la domnul director Marinel Vesalon, un om pe care se sprijină de ani buni, instituția de învățământ din localitate. Îl puteți descoperi mai jos, în primul rând ca om, apoi ca pilon al acestei așezări.

Sunteți fiu al satului?

► Da, aici m-am născut, și tot aici am făcut și școala.

Cum s-au schimbat lucrurile de-a lungul timpului?

► Din păcate, s-au schimbat în rău. Nu aș putea să spun că avem probleme într-ale disciplinei, pentru că aproape jumătate din copii sunt penticostali, iar cealaltă jumătate ortodocși. Spun schimbat în rău, pentru că nu mai învățăm. Pe de-o parte e de vină societatea, toate se leagă, dacă societatea merge rău, și restul la fel. Nu mai sunt locuri de muncă, părinții sunt stresați, nu mai au nervi pentru copii, e vorba și de televizor, internet, toate astea contribuie la degradare, dacă nu sunt folosite cum trebuie. Copiii noștri de la țara, mai nou, arată ca cei de la oraș, galbeni la față, nu mai fac sport, stau numai în casă.

Dar nu reușim oare să-i ținem în frâu. Pe de-o

parte, e totuși folositor și internetul, dar cu limită, toate cu măsură.

► Noi le facem educație la copii, dar educația nu se face doar la școală.

Aveți o școală pusă la punct cu tot ce trebuie.

► Avem o școală pusă la punct cu tot ce trebuie și este foarte important că avem copii de bun simț. Din păcate, și la noi, în mediul rural, încet, încet dispăre această calitate necesară întotdeauna.

Să vorbim acum și despre sistemul de învățământ, sunteți de atâta vreme în domeniu, ce putem spune despre neobositele schimbări?

► Din păcate suntem într-o continuă reformă începută și neterminată din punct de vedere politic. De fiecare dată când se schimbă Guvernul, se schimbă și planul de învățământ. Am avut testare la clasa a opta, s-a numit capacitate, s-a numit admitere. Am avut tezele unice, toate acestea în șapte, opt ani, s-au schimbat deja de vreo trei ori. Noi care ar trebui să pregătim în școală copiii pentru viață, ce facem? Îi învățăm în clasa a opta volumul trunchiului de con, despre care, în afară de profesorul de matematică, nu mai știe nimeni. Au schimbat denumirea din Ministerul Învățământului, în Ministerul Educației. Foarte bine, m-am gândit că o să facem educație, dar din păcate nu a fost așa.

Spuneți-mi, s-a tot discutat problema religiei în

școală. Dumneavoastră cum vedeți acest lucru?

► Nu sunt probleme cu religia în școală, din punctul meu de vedere. Religia te învață doar să fii bun, să fii cinstit și să-ți iubești aproapele.

Este o lună plină de activități, urmează „Școala Altfel”, vin sărbătorile de Paști, ce pregătiți?

► Avem un proiect care este legat și de geografie, și de istorie, și de științe ale naturii. Am convocat deja parteneri și un pădurar alături de care să mergem să căutăm ruinele cetății Lipova. Nu cea a Șoimoșului, care se vede de pe drumul principal, ci pe dealurile Lipovei, există undeva, nu foarte evidente, niște rămășițe din vechea cetate a Lipovei.

V-aș mai întreba cum colaborați cu celelalte instituții ale comunei, cu primăria, spre exemplu?

► Cu primăria colaborăm bine, pentru că primarul este de vârstă noastră și asta contează foarte mult. Este un primar tânăr, ambițios, care vrea să lase ceva în urma lui.

Dacă ar fi să dați un sfat părinților, care ar fi acela?

► Să nu lase totul în grija școlii, să-și asume rolul de părinte. Educația unui copil nu se face doar la școală, noi trebuie să construim mai departe pe cei șapte ani de acasă.

INTERVIU REALIZAT DE SILVIA FECHETE

PROIECTE ÎN DESFĂȘURARE LA USUSĂU

NICOLETA BĂDESCU

De peste treizeci de ani în învățământ, din care șaptesprezece i-a petrecut la Lipova, doamna Silvana Spătariu este una dintre persoanele care face cinste meseriei de dascăl. Am spicuit împreună, câte-va dintre proiectele în

care este implicată școala din Ususău:

„Colegii de la Liceul Moise Nicoară din Arad ne-au provocat la proiectul anului internațional „lumina dinăuntru și lumina din afară”. Noi ne-am înscris aici la secțiunea fotografie și desen, dar cei din gimnaziu au încercat să scrie și să

construiescă niște eseuri. Copiii au colectat și obiecte care au legătură cu lumina.

„Play energy” este un alt proiect la care școala din Ususău participă, este finanțat de Enel. În cadrul acestui proiect, studiem ce se întâmplă cu energia. Am început

cu vremea veche, ca să zic așa, și studiem acum morile care au existat în interiorul comunei noastre. În urmă cu mulți ani exista o moară pe apă, pe Mureș, iar pe copii, i-am provocat să stea de vorbă cu oamenii bătrâni din sat și să consemneze mărturiile lor. Au căutat pe internet să vadă cum arată o moară de apă, iar apoi au făcut niște desene. Vrem să-i provocăm și pe cei mari să lucreze, să picteze, să confecționeze alte obiecte care au legătură cu valorificarea energiilor verzi în special. În localitatea noastră a mai existat o moară mecanică, una în Ususău și încă una în Bruznic. Pentru moara de la Ususău avem sigur sursă, căutăm fotografii și documente, o avem în școală pe stră-stră-nepoata proprietarului și am rugat familia să caute poze.

Suntem implicați și în proiectul de plantare de pomi fructiferi. Pomii vin din partea Consiliului Județean, am solicitat 50 de pomi fructiferi pe care să-i plantăm în împrejurimea școlii.”

PRIMĂRIA USUSĂU A ADOPTAT ÎN LUNA MARTIE URMĂTOARELE HOTĂRĂRI:

- privind aprobarea casării și valorificării unei Autospeciale Pompieri, scoasă din funcțiune, devenită disponibilă, aparținând Primăriei Comunei Ususău, județul Arad.
- privind aprobarea modificării Organigramei și a Statului de Funcții ce aparțin aparatului de specialitate al primarului comunei Ususău, Județul Arad pe anul 2015.
- privind aprobarea Actului Adițional la Actul Constitutiv și aprobarea Actului constitutiv al ADI – SIGD (Anexa 1, 2), aprobarea Actului Adițional la Statutul Asociației și aprobarea Statului Asociației de Dezvoltare Intercomunitară Sistem Integrat de Gestionare a Deșeurilor Județul Arad.

Din albumul cu poze frumoase al comunei noastre

Foaia de Voiteg

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

PARTENERIAT ÎNTRE ȘCOALA GIMNAZIALĂ VOITEG ȘI ȘCOALA „MOISA PIJADE” GUDURICA – SERBIA PRIETENI FĂRĂ FRONTIERE

Acum când fiecare dintre noi își îndreaptă gândurile spre marea sărbătoare a creștinilor, Învierea Domnului, când încercăm să ne purificăm sufletele pentru a deveni mai buni, am avut prilejul de a trăi clipe de bucurie sfântă, și de a sărbători în cadrul comunității alături de frații noștri din Serbia. Am petrecut împreună prin activități ecologice și sportive prin cântec și joc prezentând frumusețea obiceiurilor și tradițiilor popoarelor noastre.

În săptămâna „Școala Altfel”: „Să știi mai multe, să fii mai bun”, elevii și cadrele didactice de la Școala Gimnazială Voiteg s-au întâlnit cu prietenii lor din Gudurica - Serbia, în cadrul unui proiect de parteneriat „Prietenii fără frontiere”.

Ziua de 07.04.2015 a debutat cu un frumos

Carnaval unde elevii noștri și prietenii lor s-au costumat deosebit precum eroii din povești.

Mai târziu s-a lucrat pe ateliere ecologice și pe grupe de lucru, clasele I-IV și V-VIII. S-au realizat obiecte viu colorate, aranjamente florale și de Paști deosebit de frumoase, care rămân ca exponate unice în cadrul expoziției școlii noastre.

Jocurile sportive au fost cele care au încântat prin dinamism. Echipele celor două școli au

participat la o „Miniolimpiadă sportivă”.

Momentul culminat l-a reprezentat spectacolul folcloric oferit de trei școli prietene: Școala Gimnazială Voiteg, Școala Gimnazială Livezile și Școala „Mosa Pijade” din Gudurica.

Frumusețea dansurilor bănățene și sârbești au fost puse în valoare de elevii școlilor de mai sus.

Jocuri din regiunea Leskovățului, coregraf Zoran Dimkovic, din Vladicin Han, coregraf Nenad Jakovljevic și din Binacka Morava-Gurgevdan prezentate de prietenii noștri au impresionat prin dinamism și eleganță.

Dar frumusețea dansului bănățean a fost pusă în lumină în mai multe suite, în care am avut față în față eleganța jocului de câmpie și tumultul jocului de munte prezentat de către Ansamblul „Voitegeana” și Ansamblul „Tolvageana”.

ȘCOALA AGRICOLĂ DIN VOITEG

Centrul Romano-German de Pregătire și Perfecționare Profesională în Domeniul Agriculturii, din localitatea Voiteg, este un centru modern, conform cu standardele europene, care continuă un concept inițiat în anul 1926 de fondatorii „Școlii Agricole din Voiteg”, concept care azi, ca și la acea vreme, se conturează în jurul necesității dobândirii de cunoștințe și deprinderi practice ale agricultorilor.

Istoria Școlii Agricole din Voiteg, începe în anul 1926, când un deputat al șvabilor din Parlamentul României de la acea vreme împreună cu secretarul general al Asociației Agricole a Șvabilor au propus țăranilor să realizeze un centru de pregătire practică pentru tineretul care urma să activeze în agricultură.

Școala de ieri

În luna iunie a anului următor s-a constituit școala agricolă ca societate pe acțiuni, pentru a putea strânge fondurile necesare realizării proiectului în valoare de 12 milioane de lei. Valoarea unei acțiuni a fost stabilită la o mie de lei, ceea ce reprezenta echivalentul a 100 Kg de grâu. Două treimi din suma totală a fost, astfel realizată prin „subscripțiuni” din partea agricultorilor, iar o treime prin împrumut bancar ipotecar. Începuturile școlii au coincis, însă, cu perioada de recesiune economică, ce a durat până aproape de începutul anului 1934. Din criza financiară a fost salvată prin sprijinul financiar și moral al profesorului Adolf Munzinger de la Universitatea Hohenheim, coleg și ulterior prieten cu marele agronom român Gheorghe Ionescu Sisesti, care era ministrul agriculturii din România. Printr-un ordin dat la sfârșitul anului 1934, Școala Agricolă din Voiteg a fost acreditată de către Guvernul României.

Școala Agricolă din Voiteg a început activitatea în 1927 în urma unei colaborări dintre fermierii șvabi, Ministerul Agriculturii și de Externe din acea perioadă și Universitatea Hohenheim din Stuttgart. Sub această denumire a funcționat până în 1949.

La preluarea școlii de către Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului din Timisoara, în anul 2000, infrastructura era

Școala de azi

puternic afectată și a necesitat investiții importante.

Centrul Romano-German de Pregătire și Perfecționare Profesională în Domeniul Agriculturii continuă tradiția Școlii Agricole din Voiteg, centru care s-a constituit în anul 2007, la inițiativa Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului din Timișoara, cu sprijinul centrului de pregătire Deula/Kirchheimu. Teck, Baden-Württemberg din Germania și al Forumului Democrat al Germanilor din Banat, ca „școală de agricultură” pentru pregătirea practică a agricultorilor.

Foaia de Cenei

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

Am făcut un supraveghetor de flacără mai performant decât cel american

Ing. Martinov SARBOLIUB

Mă tot gândesc de ceva vreme cum să vă transmit, vouă cititorilor, întâlnirea pe care am avut-o într-o casă frumoasă din Cenei. Cert este că nu pot transmite prin cuvinte trăirea pe care o are un jurnalist atunci când descoperă o poveste de viață plină de învățăminte.

Martinov Sarboliub, cum îi spun prieteni, este omul care se lasă cu greu descoperit, însă povestea vieții lui, timp de aproape o oră, m-a transpus într-o cu totul altă lume.

De câtă vreme în Cenei?

▶ Aici m-am născut, apoi am fost plecat vreme de 36 de ani și când am ieșit la pensie m-am întors aici.

Unde ați fost plecat?

▶ Am fost prin țară. Am lucrat la Deva, trei ani și jumătate, apoi la Arad, la Slatina Olt și la Timișoara în mai multe locuri, apoi am venit către casă.

V-ați retras acasă. Ați fost plecat cu familia?

▶ Da. Am divorțat de prima soție, asta e marele necaz. Am fost singur un timp, iar după aceea m-am recăsătorit. Acum, m-am întors aici. Eu ziceam, atunci când eram în forță, că n-are ce căuta un om la bloc, ce să faci la bloc? Când ai serviciu e altceva, mergi la lucru și te întorci acasă. Trebuia să vin aici la țară, să am o grădină. Acum cred că ar fi

trebuia să fac invers. La bătrânețe nu mai merge în grădină, nici muncă, ar fi bună o garsonieră.

De ce ați ales tot Cenei. Dragostea de casă v-a împins către această localitate?

▶ Am avut de ales între o casă din Buziaș, era tot ca asta, dar cu o mie de mărci mai ieftină, și alta la Jimbolia, tot în aceeași situație. I-am spus fiului meu, dar el nu a vrut, își dorea la Cenei, pe atunci mai trăia și bunica lui, mama mea. El era obișnuit aici, s-a îndrăgostit el de comună mai mult decât mine. Mai am neamuri, mai am nepoți.

Trebuie să vă lege amintirile de această așezare, totuși ați copilărit aici, este și a fost o comunitate destul de mare de sârbi.

▶ Nu, nu sunt naționalist. Am trăit toată viața cu români, cu nemți, cu unguri. Nu am venit pentru că erau sârbi, nici vorbă. Știți cum e, fiecare cu viața lui, ne vedem rar, poate pe stradă, ne salutăm și asta e.

Nu mai sunt oamenii atât de legați cum erau înainte, nici măcar la evenimente, la rugi?

▶ Nu. Eu când am venit aici am mers la biserică, acolo iar se certau, se contraziceau, nu mă mai duc.

Ați lipsit o perioadă de treizeci și șase de ani. Cum ați lăsat Ceneiul atunci și cum l-ați găsit după?

▶ În toată lumea s-au produs schimbări, în toate felurile. Înainte, majoritatea erau analfabeți sau semianalfabeți. Acum fiecare e cu școală, cu liceu, alte mentalități, dar în ansamblu, omul e om, fie-

care cu bune, cu rele.

Amintiri așa plăcute, nu prea am. Până la clasa a șaptea am fost aici, apoi clasa a opta am făcut-o la liceul mic sârbesc în Timișoara. Trebuia plătită școala, părinții au divorțat și am venit la fierărie. Am lucrat vreo șapte ani.

Aveți așezate pe perete o mulțime de tablouri, diplome, etc. Ce reprezintă ele?

▶ Da, este o diplomă de inovator. Cealaltă e de subinginer. Am terminat liceul la seral și facultatea de subinginer, tot la seral. Am terminat Electroenergetică la Facultatea de Electrotehnică, m-am ocupat cu partea electrică. Diploma de inovator am primit-o în perioada în care eu lucram la fabrica de pâine. Erau niște cuptoare tunel, cu niște supraveghetoare de flacără americane care cu timpul se uzau. Știți, nimic nu e veșnic, nu se mai găseau piese și aveau multe, multe probleme. Atunci am făcut un supraveghetor de flacără mai performant decât cel american, acum nu mă laud cu asta, dar în orice caz, dacă i-am capacitat pe cei din minister să-mi dea diplomă, înseamnă că am făcut ceva. Am avut și alte invenții, dar alea au fost mai mărunte.

- va urma -

INTERVIU REALIZAT DE SILVIA FECHETE

COMUNA CU SĂBIILE ÎNCRUCIȘATE

LAURENȚIU NISTORESCU

Comuna în cauză este unitatea administrativ-teritorială timișeană Cenei, iar săbiile care se încrucișează nu sunt, din fericire, cele ale vreunui clan de huligani, ci un element de heraldică oficială, consemnat chiar pe stema oficială a administrației publice locale, așa cum a fost ea adoptată prin hotărârea specifică de guvern din 2014. Săbiile de pe stemă ne lămuresc experții de heraldică, nu sunt unele oarecare, ci armele albe tradiționale ale oștilor medievale europene (cele din dreapta denumite rapiere) și, respectiv, otomane (din stânga, cunoscute sub eticheta de călăciuri), care s-au confruntat pe câmpiile din zona satului vreme de mai multe secole. Ultima încheștare s-a petrecut în anul 1696, în timpul războaielor otomano-habsburgice, care s-au încheiat cu alungarea turcilor din Banat, bătălia purtată pe teritoriul celor două sate care formează astăzi comuna Cenei- centrul administrativ și Bobda - fiind atât de aprigă, încât a distrus complet așezările. Aceasta este, de altfel, și semnificația celor doi pomi negri desfrunziți și rușiți, vizibili în partea de jos a stemei. Și tot la aceste întâmplări, mai precis la renașterea satelor, după repopularea lor din anul 1720, face trimitere și pasărea Phoenix din partea de sus a emblemei heraldice. Valul ce taie în două câmpul stemei simbolizează prezența unor ape tămăduitoare, menționate în vecinătatea celor două așezări încă din secolul XV, dar despre care în prezent nimeni nu mai are știință.

MAUSOLEUL DE LA BOBDA

Delia CHEȚMAN

Localitatea Bobda apare menționată pentru prima dată în secolul XIII, sub denumirea Pabd. Deși în 1695, Bobda a fost aproape complet distrusă, ea a fost reconstruită după regulile austriece, cu străzi drepte, perpendiculare unele pe celelalte, cu case frumoase dispuse de-a lungul drumurilor. Localitatea a aparținut de-a lungul timpului mai multor grofi bogăți: Ioan de Meca, Imre Docy, familiei Peto, baronului Iuliu Csavossy (Csavossy Gyula). În secolul XIX-lea, ultimul dintre ei a fost expropriat și o mare parte din avere a fost împărțită locuitorilor din Bobda. Povestea însă, este mai veche și începe din vremea strămoșului familiei, Ignacz, care s-a stabilit în comitatul Torontal la începutul secolului XIX-lea. Acesta a cumpărat localitatea Grânicerii în anul 1854, iar în anul 1867 a fost înnobilit.

OAMENI DE BAZĂ AI PRIMĂRIEI NOASTRE

SANDRA ȘTEFANOV

Ozłanti Rozalia - viceprimar

O dată cu venirea primăverii și apropierea de Sfințele Sărbători de Paști gospodinele intră în alertă: se face curățenia mare de primăvară. Cel puțin așa ar trebui. Din păcate, acest lucru nu se mai întâmplă peste tot, fie din lipsă de bani, fie din comoditate sau chiar din cauza vârstei. Cu o problemă de acest gen se confruntă și primăria din Cenei. Puțin sunt cei care înțeleg că e omenește a tăia iarba din fața casei. Mai multe despre această problemă ne povestește chiar viceprimarul comunei, doamna Ozłanti Rozalia.

„Există o hotărâre de consiliu, care prevede ca toți cetățenii comunei să-și îngrijească locuințele, fațadele, pe domeniul public, chiar dacă-i domeniul public, trebuie să taie iarba. Ce ne deranjează foarte tare în localitatea Bobda sunt găinile. Oamenii înțeleg din ce în ce mai greu că trebuie să-și îngrijească păsările de curte. Am preferat să le trimit înștiințări, ca să nu le dau amenzi, încerc să fac în așa fel încât să mergem pe bază de înțelegere, pentru că știu că pensiile sunt mici și sunt foarte mulți bătrâni. Rugămintea mea, a domnului primar și a Consiliului Local este să înțeleagă că nu se mai poate merge ca și pe vremea comunismului. Sunt obligații cetățenești pe care lumea ar trebui să le respecte. Ceea ce vrem noi să transmitem prin ziarul dumneavoastră este rugămintea către toți cetățenii de a pricepe că nu vrem să dăm amenzi, ci să ajungem la un consens. O să facem o acțiune și cu poliția pentru a-i conștientiza. Trebuie să fim ordonați și să nu mai fim atât de răi. Lumea s-a înrăit, parcă nu eram așa înainte, dar cred că sunt cerințele atât de mari, pensile atât de mici, iar bătrânii, săracii, pun problema că nimeni nu-i apără.

Țin minte că înainte, în perioada rugilor, toată lumea era pe stradă, cu o săptămână înainte, toată lumea văruia. Acuma nu mai vezi pe nimeni pentru că nu mai sunt bani. Abia se descurcă oamenii să-și mai cumpere cele trebuincioase pentru rugă. Din păcate, acuma nu mai sunt nici rugile cum au fost, acum, dacă s-ar putea, oamenii ar închide ușile să nu mai vină nimeni că e prea costisitor. Și uite așa, ne pierdem din valori, din tradiții, din omenie, din tot. Devenim tot mai retrași și dacă vedem că vecinul se descurcă mai bine e jale, pe sistemul dacă moare capra mea, să moară și capra vecinului.”

Foaia de Birchis

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

Avem constituit un Serviciu Voluntar Pentru Situații de Urgență. Acest serviciu este compus din 11 membri, toți din cadrul comunității

Ioan GUȚU - primar al comunei Birchis

se pe Valea Mureșului.

Sunteți un edil extrem de activ, de neobosit, știu că domnia voastră cunoașteți un număr impresionant de administrații, de dincolo de partea de vest a României. În drumurile pe care le faceți ați întâlnit o localitate care să vă stârneasă admirația și aprecierea, vis-a-vis de cum arată ea și de cel care o conduce?

Da, prin deplasările pe care le-am avut la nivel de țară și schimburile de experiență pe care le-am avut cu alte unități administrativ-teritoriale, am remarcat un edil despre care pot să spun că își merită

Deși în numărul trecut v-am mărturisit că am părăsit cu greu încăperea din primăria Birchis, acolo unde dialogul cu domnul primar se transformă mai tot timpul într-un început de poveste, numărul acesta continuăm să vă aducem în atenție ultimele rânduri din acest interviu scri-

statutul de primar, este vorba despre doamna primar din comuna Cumpăna, județul Constanța. Am văzut cum pune problemele, am făcut și o vizită la Cumpăna, am vizitat comuna, este o localitate bine pusă la punct, bine gospodărită. Dintre multe unități administrativ-teritoriale pe care le-am văzut, această comună, împreună cu edilul ei, cu doamna Mariana Gâju, merită să fie laudată.

Domnule primar, un lucru lăudabil și nemăintâlnit de mine este acela că domnia voastră răsplățiți cu recunoștință extraordinară pe cei care muncesc ca voluntari în Serviciul de Urgență al comunei. Cum se concretizează recunoștința dumneavoastră?

La nivelul comunei, conform actelor normative în vigoare, avem constituit un Serviciu Voluntar Pentru Situații de Urgență. Acest serviciu este compus din 11 membri, toți din cadrul comunității. O parte lucrează în primărie, o altă parte la alte instituții, dar își desfășoară activitatea pe raza localității. Aceștia au o obligație față de comunitate, ca atunci când se întâmplă unele probleme

în situații de urgență să fie primii la acțiunile de intervenție. Ei participă la inundații, la dezapezire, la stingerea incendiilor, etc. Deși lucrează voluntar, noi am stabilit, prin hotărârea Consiliului Local, ca acești oameni să fie stimulați. Pentru că de multe ori se întâmplă să-i ridici din pat la miezul nopții, în fiecare an pentru cei 11 membri, organizăm o excursie în țară, asigurăm mijloacele de transport cu care se deplasează, le asigurăm cazarea și masa pe toată perioada. Am încercat să vizităm obiective principale, care au legătură direct cu problemele de situații de urgență. Am vizitat hidrocentrale, am vizitat centrul de la Cluj, care se ocupă în special cu pregătirea membrilor pentru situații de urgență. Au văzut acolo cum se pune problema. Am vizitat și Moldova, am trecut cu ei pe la toate mănăstirile, urmează anul acesta să meargă în Delta Dunării, să vadă toată zona din Dobrogea. Cu ocazia asta, am trecut și pe la anumite primării cu care avem legătură.

INTERVIU CONSEMNAȚ DE
SILVIA FECHETE

SERVICIUL VOLUNTAR BIRCHIS - ÎN ACȚIUNE

ALEXANDRA TOMESCU

Pentru mulți oameni, venirea primăverii reprezintă un motiv de bucurie. În zona de pe Valea Mureșului, acest sezon aduce, pe lângă euforia învierii naturii, și o serie de incendii de pășune și pădure. Ca să aflăm cum fac față acestor evenimente neplăcute, am stat de vorbă cu domnul viceprimar, Dumitru Predescu:

Am avut parte de un incendiu în pădurea comunală. O formație de pădurari și un mecanic au intervenit și au stins rapid focul, fără a produce pagube. Am avut apoi o situație de genul acesta pe o pășune, pe o suprafață mai mare, dar oamenii din localitate au reușit să țină situația sub control fără ajutorul pompierilor. Pompierii nu au putut să meargă cu mașinile la locul faptei, pentru că este un teren accidentat, cu un traseu dificil, drept urmare, s-a intervenit manual cu apă și s-a stins cu ajutorul oamenilor; de aici, din sat. În șase ore au reușit să stingă ambele focuri. Credem că a fost vorba de o țigară aruncată la întâmplare.

Avem parte de astfel de evenimente neplăcute, în special, primăvara. Avem noroc că există acest centru de situații de urgență. Pe Valea Mureșului nu mai există decât până la Arad și la Bârzava pe partea cealaltă de Mureș. Era o zonă neacoperită, de exemplu, în Lipova nu este și atunci s-a înființat aici. Incendii au mai fost pe la gospodării, dar mai rar, în această perioadă sunt multe incendii de pășune și de pădure.

OAMENI DE NĂDEJDE AI COMUNEI NOASTRE

ELENA POP

aflați la necaz.

Udrescu Ioanel este șef de formație în cadrul cercului de voluntari al Gardiei de Intervenție Birchis.

De zece ani de zile coordonează munca a altor opt băieți din cadrul primăriei, care sunt pregătiți la orice oră să sară în ajutorul celor

SFATUL MEDICULUI PENTRU SĂNĂTATEA TA!

DR. LUCA MARIUS

Cu toții ne aflăm în perioada postului, iar Sărbătoarea Pascalei nu aduce doar bucuria Nașterii Mântuitorului, ci vine și cu probleme digestive care deriva din trecerea bruscă de la mese sărace la mese încărcate caloric și nu numai. Cele mai multe probleme care apar sunt de origine digestivă, în special colicile digestive, dintre care cea mai importantă este colica biliară. Nu de puține ori, vezica biliară „asaltată” de grăsimi și alcool pune

mari probleme și nu puține persoane ajung pe masa de operație. O complicație redutabilă a colecistitei este angiocolita care, de asemenea, este o urgență mare când bolnavul trebuie internat și asistat într-o unitate spitalicească. De asemenea, persoanele cu ulcer duodenal sau gastric, ținând cont de „marea periodicitate” a ulcerului, sunt predispuși la reactivări ale durerii ulceroase cu vărsături ce pot fi urmate de hemoragii digestive superioare. Trebuie amintit aici că la consumul de grăsimi combinat cu alcool, prăjitură cu frișcă, în general alimente iritante pentru organism, se poate declanșa una dintre „marile drame” abdominale și anume pancreatita, în care, dacă nu se intervine operator în primele ore, bolnavul riscă să moară.

Amintesc aici de durerea violentă transversală, „în bară” cu stare generală extrem de alterată și în care se declanșează cursa contracronometru pentru salvarea bolnavului. De aceea, realimentarea după postul Paștelui să se facă treptat, consumând alimentele des și în cantitate mai puțină. La sfârșitul mesei să ajutăm digestia cu preparate de tip redigest, triferment. La cei cu afecțiuni biliare să nu lipsească Colebilul, Anghiolul, spasmoliticele de tipul NO-spa, iar în caz de persistență a acuzelor să se adreseze serviciilor de specialitate și medicului de familie. Sper ca sfaturile mele să fie puse în practică și vă urez tuturor Sărbători Pascale liniștite și tihnite. Hristos a înviat!

10.04.2015- Birchis

Foaiia de Vermeș

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

Toate punctele cheie ale dezvoltării vieții românești au fost acaparate de străini

Gavrilă TIMIȘ - preot greco-catolic al comunei Vermeș

A lături de preotul Gavrilă Timiș am avut parte de o lecție de istorie rar întâlnită. Amintirile ne-au fost purtate de la cele mai triste momente ale vieții bisericești până la cele mai frumoase. Multe din ele le veți descoperi în rândurile care continuă interviul nostru.

Așa s-a suprimat viața ecleziastică a românilor din Banat?

▶ Așa s-a suprimat viața bisericească românească în Banat, supunând-o jurisdicției mitropolitului de la Karlovitz. Așa li s-a răpit școala în limba română, înlocuită cu cea sârbă și astfel toate punctele cheie ale dezvoltării vieții românești au fost acaparate de străini, după cum consemnează Iuliu Vuia în Școalele românești în secolul al XVIII-lea, Orăștie, 1896, pp. 24-26.

Aparține-ți cultului greco-catolic, cel căruia neamul românesc din Ardeal și Banat îi datorează renașterea sa spirituală. Biserica Greco-Catolică, greu încercată în jumătatea de veac comunistă, se arată astăzi reșezată la loc de cinste lângă Biserica Neamului. Vorbiți-mi, vă rog, despre edi-

ficarea Bisericii Parohiale - Catedrala Lugoj?

▶ Edificarea Bisericii Parohiale - Catedrala Lugoj începe cu rezoluția maiestică comunicată prin scris Locotenentei reg. Ung. La 11 iulie 1837 s-a dat asigurare pentru zidirea bisericii pentru credincioșii greco-catolici. Dar până la începerea lucrărilor a fost cale lungă, căci aprobarea definitivă a fost dată la 6 august 1844, iar lucrările s-au terminat după zece ani.

Înființarea Episcopiei Greco-Catolice de Lugoj a fost aprobată de pontificale română, prin Bula Apostolicum ministerium din 26 noiembrie 1853, numind ca prim episcop pe Alexandru Dobra, în ședința consistorială desfășurată la Vatican în 16 noiembrie 1854.

În ce an a fost înființată Parohia Greco-Catolică la Vermeș?

▶ Parohia Greco-Catolică Vermeș a fost înființată în 1853 când cea mai mare parte a locuitorilor trec la unire, în frunte cu preotul lor, Petru Mănuțiu. Biserica s-a construit în anul 1872, fiind sfințită în anul următor de către Episcopul Ioan Oltean, având hramul Înălțării Domnului.

Biserica Greco-Catolică a fost scoasă în afara legii în anul 1948 de către regimul comunist, iar episcopii și preoții, care nu voiau să treacă la bi-

serica ortodoxă, au fost trimiși în închisori, unde unii au și murit din cauza subnutriției, bățăilor și frigului, iar alții care au fost eliberați și-au continuat activitatea în clandestinitate.

Biserica Greco-Catolică ieșind din catacombă a încercat să-și reia activitatea de renaștere spirituală în parohiile redeschise. Reînființarea Parohiei Greco-Catolice Vermeș a început cu prima vizită făcută de către protopopul Reșitei, Marian I. Ștefănescu, în data de 22 octombrie 1990, unde aveau să se facă primele liturghii. Din august 1993 s-a început oficierea liturghiei în casa lui Gheorghe Mamut, în fiecare a doua duminică. După plecarea în veșnicie a lui Gheorghe Mamut, liturghia avea să se officieze în casa familiei Toma Petru.

Episcopia Greco-Catolică Lugoj, care poartă grijă de sufletele noastre, ale celor păstoriți, m-a desemnat ca paroh în Vermeș în septembrie 1995, prin P.S Ioan Ploscaru. Un an am făcut serviciu religios într-un loc improvizat în casa familiei Toma Petru, unde am și locuit și unde se adunau pentru ascultarea Sfintei Liturghii, 4-5 persoane.

INTERVIU CONSEMNAS DE
ANDREEA VASILIU

TRANSPARENȚA DECIZIONALĂ

- urmare din numărul trecut -

Continuăm și numărul acesta în „Foaiia de Vermeș” să înștiințăm cetățenii despre hotărârile adoptate în ședințele de consiliu sau despre modificările efectuate de către administrația locală.

În temeiul prevederilor art. 36, alin. (4), lit. a) și art. 45, alin. (2), lit. a) și ale art. 115, alin. (1), lit. b) din Legea nr. 215 / 2001 - privind administrația publică locală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

HOTĂRĂȘTE

Art. 1. - Se aprobă Bugetul local al Comunei Vermeș pe anul 2015, la suma de 3.024,21 mii lei, conform Anexei nr. 1, la prezenta hotărâre.

Art. 2. - Se aprobă Programul de investiții pe anul 2015, cu finanțare parțială sau integrală de la bugetul local sau alte surse al Comunei Vermeș, conform Anexei nr. 2, la prezenta hotărâre.

Art. 3. - Anexele 1 și 2, la prezenta hotărâre, sunt parte integrantă din aceasta.

Art. 4. - Cu ducerea la îndeplinirea a prezentei hotărâri se încredințează primarul comunei și compartimentul financiar-contabil din cadrul aparatului de specialitate.

Art. 5. - Prezenta hotărâre intră în vigoare și se comunică potrivit prevederilor art. 48, alin. (2) și art. 49 alin. (1) și ale art. 115, alin. (3) și (5) din Legea nr. 215 / 2001 - privind administrația publică locală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la:

- Instituția Prefectului - județul Caraș-Severin.
- Primarul comunei Vermeș.
- Administrația Județeană a Finanțelor Publice Caraș-Severin.
- Compartimentul Financiar-Contabil din cadrul aparatului de specialitate.

Fănică Ioan RÂMPU - secretar

PRIMĂRIA VERMEȘ CONTINUĂ LUCRĂRILE

GERSON TEACĂ

S-au reluat lucrările la drumul vicinal Vermeș - Tramsnic, drum foarte greu de parcurs (cu tractor, mașină de teren, etc) mai ales după intemperiiile de la sfârșitul anului 2014. Sperăm ca proprietarii de terenuri și nu numai, adiacente șantierului respectiv, să înțeleagă greutățile care există. Lucrările fiind începute la sfârșitul anului 2014, nu s-au mai putut continua datorită problemelor ce au apărut la podurile și podețele aferente drumului. Dacă vremea ne va permite, în cel mai scurt timp, acest drum va fi accesibil inclusiv autoturismelor. Vă mulțumim pentru răbdarea și încrederea acordată.

Postul de Poliție VERMEȘ

Deoarece vremea a început deja să se încălzească și zăpada s-a topit, foarte mulți proprietari de moped vor să le utilizeze, din pricina faptului că acestea au un consum redus de combustibil și sunt mult mai utile în cazul deplasărilor pe distanțe scurte. Însă foarte mulți nu cunosc faptul că acestea pot fi folosite doar în condițiile prevăzute de legislația în vigoare. Pentru a putea circula pe drumurile publice, un moped trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- să fie omologat de către Registrul Auto Român care eliberează cartea de identitate a vehiculului
 - să fie înregistrat la primăria de pe raza de domiciliu a deținătorului
 - să aibă efectuată Inspekția Tehnică Periodică
 - să aibă polița de asigurare obligatorie RCA
- Pentru a putea circula pe drumurile publice, cetățenii care doresc să circule cu aceste vehicule trebuie să îndeplinească următoarele condiții:
- să posede permis de conducere categoria AM sau orice altă categorie (B, C, D, Tr, Tv)
 - să poarte în timpul deplasării cu mopedul casca de protecție, iar pe timp de noapte casca de protecție și vesta reflectorizantă.

Prin intermediul acestui articol, dorim să atenționăm cetățenii că în cazul conducerii unui moped fără a poseda permis de conducere li se va întocmi dosar penal, întrucât aceasta reprezintă infracțiune și se pedepsește conform prevederilor Codului Penal. Dorim să avertizăm în special tinerii care au între 14 și 18 ani că pot răspunde penal în astfel de cazuri, dar totodată își pun în pericol integritatea corporală sau chiar viața dacă circulă fără a cunoaște regulile de circulație și fără a poseda permis de conducere.

RUBRICĂ REALIZATĂ CU AJUTORUL POLIȚIEI VERMEȘ

Foaia de Fârliug

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

Cred foarte tare în păstrarea tradițiilor bisericesti locale și universale, considerând că fără acestea nu putem rezista ca popor

Daniel POPESCU - preot al comunei Fârliug

Pașii ne poartă către mai toate comunele de pe acest tărâm, pentru noi, sfânt, pe care îl numim „Țara Banatului”. Comuna Fârliug este una dintre așezările unde găsești îmbinat noul cu vechiul, istoria cu actualitatea, este locul unde oamenii te primesc și te fac să te simți ca acasă. Recent, pe aceste meleaguri este și preotul Daniel Popescu, cu care am purtat un dialog plin de poveste. Îl descoperiți mai jos.

V-aș ruga ca din începutul dialogului nostru, să ne povestiți în câteva cuvinte cine este preotul Daniel Popescu, pentru a afla nu doar cititorii din Fârliug, ci toți cei din Țara Banatului, care lectură jurnalul nostru.

► M-am născut în județul Mehedinți, dar prin prisma profesiei tatălui meu, încă din primii ani ai vieții, am crescut și m-am format în județul Caraș-Severin.

Școala primară am terminat-o în comuna Sichevița, după care am absolvit, cu voia Lui Dumnezeu, Seminarul Teologic „Ioan Popasu” din Caransebeș. Formarea profesională a continuat prin urmarea cursurilor Facultății de Teologie, iar mai apoi cursuri de masterat, tot în Caransebeș.

Am fost hirotonit preot pe seama parohiei

Bogodint, protopopiatul Moldova Nouă, în anul 2011, o parohie care îmi va ramane la suflet tot restul vieții mele.

Cred foarte tare în păstrarea tradițiilor bisericesti locale și universale, considerând că fără acestea nu putem rezista ca popor!

Aș vrea să-mi vorbiți de la început în ce moment al vieții dumneavoastră, ați luat hotărârea de a urma această cale, a preoției?

► Nu cred că a fost un moment anume în care am luat această hotărâre de a urma calea preoției, ci cred cu tărie în chemarea pe care am simțit-o încă de când eram un copil și frecventam Sfânta Biserică. Visam pur și simplu ca într-o zi să pot sluji și eu la Altar.

Când ați început să păstoriți comuna Fârliug și ce ați găsit aici atunci când ați venit?

► Am fost numit în comuna Fârliug cu data de 01.03.2015. Am venit cu drag, pentru că știam această zonă foarte bine. Am găsit aici o Biserică bine pusă la punct, atât material, cât și spiritual, în sensul că aici a fost ridicată destul de recent o casă parohială, iar Sfânta Biserică a fost restaurată.

Preotul, spunea cineva, este omul în care după Dumnezeu, ne punem, de cele mai multe ori, toată speranța. Oare astăzi, ne întoarcem față; către Dumnezeu și implicit către preot doar atunci când suntem fără de speranță?

► Trăim într-o societate a consumului, o so-

cietate în care orice se poate vinde și cumpăra, inclusiv (cu durere spunem) omul. Într-o astfel de conjunctură, nu cred că putem găsi alinare și sprijin în altă parte sau în afara Bisericii.

Omul de astăzi încearcă să se descurce singur, fără a mai apela la Dumnezeu, însă, când realizează că acest lucru nu este posibil, strigă la Dumnezeu ca la „ultima speranță”. Considerăm că Dumnezeu trebuie să fie „prima speranță” în sensul în care, înainte de a ne baza pe forțele proprii, să-L rugăm să ne îndrume ca Cel ce este „Calea, Adevărul și Viața”.

Se îndepărtează românul acestui veac de Dumnezeu?

► Am cunoscut în această foarte puțină experiență două tipologii de oameni și anume: omul apropiat de Dumnezeu, care își pune nădejdea în El, încă de la trezirea din somn și până când iarăși ostenit de treburile zilei se retrage în rugăciune și odihnă; și omul care nu L-a cunoscut pe Dumnezeu niciodată și nici nu dorește să-L descopere.

Astfel, că prima tipologie de oameni, credem și mărturisim, nu se va depărta niciodată de Dumnezeu căruia i-a simțit ajutorul mereu, ci îl va mărturisi pretutindeni.

- va urma -

INTERVIU CONSEMNAS DE
SILVIA FECHETE

LUCRĂRI DE REABILITARE LA FÂRLIUG

ANA MARIA POPA

Recent au început lucrările de reabilitare a râului Pogănici și a digului de apărare împotriva revărsărilor de ape din respectivul râu, lucrările sunt executate de firmele care au câștigat licitația. Valoarea lor este estimată la circa 65 milioane de euro, acești bani provin din fonduri europene. Lucrările în comuna Fârliug se execută pe o lungime de 25 km și finalizarea acestora, conform contractului, trebuie efectuată până la sfârșitul luni octombrie.

PRIMĂRIA FÂRLIUG A ACHIZIȚIONAT 10 LĂMPI CU LEDURI, CU TITLU GRATUIT PENTRU ILUMINATUL PUBLIC STRADAL

Gratz Luminance GmbH oferă primăriei Fârliug sisteme de iluminat cu lămpi cu led, pentru testare gratuită. Primăria poate utiliza aceste lămpi până la doi ani calendaristici de la data livrării. În această perioadă, Primăria are posibilitatea achiziționării corpurilor de iluminat la prețuri de listă. În cazul în care nu se utilizează această opțiune, la încheierea perioadei corpurile de iluminat trebuie să fie curățate și ambalate în termen de patru săptămâni de la încheierea perioadei, urmând să fie returnate la Gratz Luminance GmbH.

Lămpile vor fi montate pe strada principală, între imobilul cu numărul 68 și imobilul cu numărul 108.

SECRETAR,
ELENA-ADRIANA SĂRĂOR

AI CARTE, AI PARTE

GABRIELA SLABU

O sută de elevi, 20 de tineri și 15 cadre didactice sunt beneficiarii direcți ai proiectului „File de viață - File de carte”. Sute de cărți și-au găsit locul în biblioteca din Fârliug prin Fundația Mereu Aproape.

Cultivarea în rândul elevilor a plăcerii de a citi și conștientizarea de către aceștia a importanței pe care o are lec-

tura în construirea și desăvârșirea personalității lor sunt obiectivul principal pe care proiectul îl prezintă.

Foaia de Coșteiu

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

Frumoase sunt sentimentele când reușești să faci bine unui om care are încredere în tine și în pregătirea ta profesională

Coșteiu mi-a fost o localitate relativ străină, până când am început călătoria mea prin Țara Banatului. O vedeam rareori când treceam, poate, spre Lugoj. Astăzi, mi-a devenit prietenă de suflet. De la oamenii de bază ai comunei, la poveștile sătești care „atârână” misterios în aer și se lasă ușor descoperite, precum fecioarele în ochii flăcăilor dornici de însurătoare. Toate acestea au contribuit la setea mea de a cunoaște în adânc așezarea bănățeană. De aici a fost doar un pas până în a-l afla pe domnul doctor Petru Milea. Mai jos aflați povestea lui.

Am să vă rog pentru început să vă prezentați cititorilor jurnalului regional „Banatul”. O scurtă biografie a dumneavoastră.

► M-am născut în anul 1953 în localitatea Leucușești comuna Bethausen, din părinți simpli, agricultori. Studii gimnaziale în comună, liceu în Timișoara la C.D. Loga până în 1972. Student la UMF Timișoara între 1972-1978 Facultatea de Medicină Generală și Pediatrie.

Stagiatura din anii 1978-1981, câte șase luni, am făcut-o în diferite spitale din Timișoara. Pe parcursul anilor au urmat examenele pentru specialitate, primariat și numeroase cursuri de pregătire profesională și obținerea de competență în medicina de întreprindere și homeopatie. După repartiția din toamna 1981, din cele trei

posturi scoase în județul Timiș am ales Coșteiu, unde am început activitatea în 15.12.1981 și unde lucrez și în prezent, având un cabinet de medicină de familie și în Lugoj. Lucrez cu un colectiv minunat, într-o atmosferă plăcută, cu oameni pe care de-a lungul anilor am învățat să-i cunosc, să le știu problemele și să-i ajut în măsura posibilităților. Am fost sprijiniți în tot acest interval de timp de autoritățile locale în tot ce înseamnă dotarea cu utilități stric necesare unei bune funcționări a unui cabinet medical.

De ce medicină? Și ce v-a determinat să alegeți această specialitate?

► De ce medicină? La început poate din dorința părinților (Dumnezeu să-i odihnească) de a avea, din cei trei băieți, pe cel mic, adică pe mine, doctor pentru a avea grijă de sănătatea lor atunci când vor avea nevoie, ceea ce s-a și întâmplat. În timp, am descoperit, la început, în anii de stagiatură cu gărzile din spital și mai târziu la locul de muncă, ce frumoase sunt sentimentele când reușești să faci bine unui om care are încredere în tine și în pregătirea ta profesională, să-i fii aproape și să-i dai un sfat atunci când nu-l găsește în altă parte. Pentru mine, asta înseamnă să fii medic de familie și asta am încercat să fac în cei peste treizeci de ani de când lucrez în Coșteiu.

Vă mai amintiți primul caz pe care l-ați tratat?

► Era iarnă când am fost solicitat la domiciliu la un sugăr de câteva luni cu febră mare. Mi-au rămas în minte folia de nylon ce ținea loc de ușă, frații fără ciorapi și cu șlapi în picioare, mama în-

Petru MILEA - doctor al comunei Coșteiu
grijorată de starea copilului și la final un „săru-mâna domnule doctor ca mi-ați făcut copilul bine”. Și atunci, dar și acum, cred că nu poți face nimic singur, ci doar împreună cu colegii din cabinet.

Profesia de medic, mai ales în România, unde avem atâtea probleme ale sistemului sanitar, implică un cumul de stres. Pentru a-i face față, este nevoie de dăruire, determinare și consecvență față de jurământul lui Hipocrat și față de sine. Pe dumneavoastră ce vă ajută? În timpul personal ce anume vă relaxează și vă încarcă pentru a doua zi?

► Da, e nevoie de dăruire și de consecvență pentru a profesa ca medic. Asta mi-am dorit să devin și dacă asta presupune dăruire, sacrificii și consecvență n-am ce face, merg mai departe și încep fiecare zi cu speranța că va fi mai bună ca cea de ieri. Mă sprijină familia, colectivul cu care lucrez și liniștea muntelui de la sfârșitul săptămânii, atunci când avem timp.

Trei lucruri pe care le-ați face dacă astăzi ați ocupa funcția de ministru al Sănătății.

► Grea întrebare, dar cred că totul se rezumă la procentul din PIB alocat sănătății pe care orice ministru ar trebui să-l obțină de la guvernanți pentru a putea finanța sistemul așa cum ar fi necesar și așa cum ne-am dori și noi medicii și pacienții. Deci, de trei ori speranța pentru o finanțare corectă a sistemului sanitar și implicit a medicinei de familie.

- va urma -

INTERVIU CONSEMNAȚ DE
SILVIA FECHETE

Raport privind situația economico-socială a comunei Coșteiu în anul 2014

În baza prevederilor Legii nr. 215/2001 privind administrarea publică locală, precum și a celorlalte acte normative în vigoare, activitatea administrației publice locale a vizat creșterea permanentă a calității muncii, urmărind totodată instituirea unor modalități de lucru în deplină concordanță cu legislația și eficiența.

În anul 2014 s-au inițiat un număr de 71 de proiecte de hotărâri și tot atâtea hotărâri adoptate

de Consiliul Local Coșteiu și s-au emis un număr de 194 dispoziții, toate au fost înaintate în vederea avizului de legalitate.

În ceea ce privește aplicarea Legii nr. 52/ 2003 privind transparența decizională în administrația publică, în anul 2014 la ședințele Consiliului Local Coșteiu au participat la dezbateră proiectelor atât persoane fizice, cât și persoane juridice.

Comuna Coșteiu a avut în anul 2014 un buget inițial de 5402, 28 mii lei și un buget definitiv la sfârșit de an în suma de 6784, 71 mii lei.

- va urma -

DAN IOAN
PROMOTOR LOCAL

Bisericile de lemn ale Banatului

ROXANA GABOR

Conform tradiției locale, acest lăcaș de cult a fost construit în 1743, pe locul numit „Ocolituri”, aflat la 2 km vest de actuala vatră a satului. Măsurile de sistematizare, fac ca locuitorii să se adune pe actuala vatră a satului, prilej cu care biserica este și ea mutată pe actualul amplasament. Reparații s-au făcut la biserică puțin înainte de 1900, iar o reparație capitală în 1960. Atunci i s-a făcut o temelie din piatră de carieră prinsă cu mortar de var, iar șindrila de pe acoperiș și turn a fost schimbată cu tablă zincată. Construcția este realizată din bârne de stejar prinse în „căței”, având pereții exteriori tencuiți cu pământ și spoii cu var. La penultima restaurare au fost mărite și ferestrele și ușile de acces. Turnul de peste pronaos este zvelt, de formă prismatică, surmontat de un capac piramidal. Ansamblul pictural de la Hezeriș este datat către 1779, el prezintă afinități cu cel de la Zolt și din acest motiv este atribuit zugravului Atanasie din Lugoj.

„LADA CU ZESTRE” S-A OPRIT ȘI LA COȘTEIU

NATALIA MELEHOV

Centrul de Cultură și Artă, în colaborare cu primăriile și consiliile locale din

Timiș, organizează, an de an, în perioada 15 februarie – 29 martie, faza zonală a Festivalului-concurs „Lada cu zestre”. Evenimentul, ajuns la ediția cu numărul nouă, s-a oprit și în comuna Coșteiu, unde în data de 22 martie, bună parte din obiceiurile din localitate au fost prezentate pe scena Căminului Cultural.

Foaia de Remetea Mare

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

Ilie Golubov, primarul comunei, a reușit să aducă alături de el oameni de ispravă

Titu BOJIN - Președinte al Consiliului Județean Timiș

Zilele anului învață primele litere din alfabetul primăverii și la ceasul la care intru în comuna Remetea Mare, a-nflorit catapeteasma zorilor. Nu departe de sediul primăriei, clinchetul clopoțelului cheamă copiii la slujba cărții. În ușa primăriei, președintele Consiliului Județean Timiș, domnul Titu Bojin, dialoghează răbdător cu oamenii locului. De altfel, de la domnia sa, am învățat că un om care iubește oamenii detestă reglările verbale de conturi. Dovadă și preeminența echilibrului în toate răspunsurile sale.

Domnule președinte, întâlnindu-vă în primăria comunei Remetea, vă rog să întârziati preț de câteva minute pentru un scurt dialog pe care jurnalul regional „Banatul” îl va găzdui în paginile sale din luna aprilie.

► Domnișoară Silvia, „Banatul” este jurnalul căruia nu i-am refuzat niciodată un dialog. De altfel, am aflat cu bucurie că el este bine primit și dincolo de hotarul Țării Banatu-

lui. Am citit în numărul din martie, în jurnalul pe care dumneata îl conduci, o frumoasă pagină de promovare a orașului Ovidiu din jud. Constanța, fapt pentru care te felicit...

Vă mulțumesc.

► Am înțeles că intenționați să editați un jurnal asemănător în județul Constanța.

Da. Cu începere din luna mai.

► Un bun prilej de a prezenta în acel nou jurnal – la reciprocitate – și administrații ale Banatului.

O vom face cu siguranță. Într-o altă ordine a dialogului nostru, vă întreb, cum se arată azi comuna Remetea Mare fostului ei primar, Titu Bojin?

► Remetea a fost mereu o comună fruntașă în arealul Banatului. Aici se regăsesc locuitori din aproape toate zonele țării, ceea ce o face extrem de dinamică. Sigur, nu ușor și de codus.

Și bogată.

► Fără îndoială, Remetea este o comună cu un potențial economic extrem de bine

dezvoltat. Dar Remetea prezintă interes și prin obiectivele sale turistice și în egală măsură prin facilitățile pe care le oferă investitorilor.

Și mai este Remetea Mare, domnule președinte, și bine administrată.

► Da, domnul Ilie Golubov, primarul comunei, a reușit să aducă alături de el, în schema personalului său, oameni de ispravă. Cât despre dânsul, sunt bucuros să aflu că oamenii locului îl prețuiesc pentru eforturile pe care le face în folosul comunei.

Domnule președinte, v-am promis că va fi un dialog scurt, un dialog al unei reîntâlniri care mă onorează.

► Și eu sunt onorat domnișoară Silvia și doresc, în finalul discuției noastre, pentru că se vestesc sărbătorile pascale, să adresez atât locuitorilor comunei Remetea Mare, cât și tuturor cititorilor jurnalului regional „Banatul”, sincere urări de viață lungă, sănătate și pace în casele lor. Sărbători ferice!

**Dialog CONSEMnat de
Silvia FECHETE**

TRANSPARENȚA ADMINISTRATIVĂ

Dinformarea publicului cu privire la drepturile sale și promovarea unei culturi de transparență sunt esențiale pentru o bună colaborare între instituțiile administrative și cei în slujba cărora ne aflăm.

De aceea, accesul neîngrădit al cetățenilor la informația de interes public și participarea lor la luarea deciziilor sunt considerate două dintre premisele cele mai importante ale unei guvernări democratice și responsabile.

Primăria Remetea Mare a adoptat printre altele și următoarele proiecte de hotărâre:

- Proiect de hotărâre privind atribuirea către tineri unor suprafețe de teren, din terenurile aflate în domeniul privat al comunei Remetea Mare, pentru construirea de locuințe proprietate personală, în conformitate cu prevederile Legii nr. 15/2003, republicată.
- Proiect de hotărâre privind aprobarea planului de măsuri locale generale de protecția mediului.
- Proiect de hotărâre privind aprobarea organizării rețelei școlare a unităților de învățământ preuniversitar de pe raza comunei Remetea Mare, pentru anul școlar 2015-2016.

SECRETAR
Seculici MILENCO

O ȘCOALĂ ALTFEL

Mihaela CEPEHA

Pentru că „Săptămâna Altfel” e proiectul care se desfășoară în chiar Săptămâna Mare, școala din Remetea a invitat preoții de la Bisericile Ortodoxe din Ianova și Remetea Mare pentru a ne desluși tuturor (copii, părinți, bunici, profesori) Taina Sfântului Maslu.

PRIMĂRIA REMETEA - dincolo de vorbe, fapte!

Silvia FECHETE

Dacă ne uităm în numerele trecute ale jurnalului regional „Banatul” o să vedem printre altele și discuția despre extinderea școlii din Remetea. Nu am apucat să ne dezmeticim bine, căci într-o vizită de-a noastră în localitatea am surprins chiar momentul în care se toarnă la propriu fundația. Iată un exemplu că lucrurile se pot face repede, dacă se doresc a fi făcute.

Foaia de Otelec

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

Aș dori să văd toate drumurile asfaltate, atât în Iohanisfeld, cât și în Otelec

Szabo Csaba ZOLTAN - primar al comunei Otelec

- urmare din numărul trecut -

Luna lui Prier aduce ultimele rânduri din dialogul purtat cu domnul primar al comunei Otelec. Spre final, veți găsi mărturii și planuri de viitor. Încheierea acestei conversații duce la deschiderea altora, cu oameni de seamă, oameni care au pus umărul la formarea unei așezări relativ noi și care sunt alături de domnul Szabo Csaba Zoltan la cârmuirea comunei.

O diferență, domnule primar, între patronii de azi și gospodarii nemți de ieri.

► Toți cei care au lucrat la Otelec au fost mulțumiți de nemți. Au știut să-și respecte oamenii și niciodată nu s-au înșelat unii pe alții. Ce a zis neamtu', aia a fost.

Am vrea să mai spicuți din proiectele pe care le puneți la cale.

► Avem două proiecte câștigate, șapte kilometri de asfaltări, avem studiul de fezabilitate și proiectul tehnic terminat pentru asfaltare în Iohanisfeld și Otelec. Ne lipsesc, încă, banii,

sperăm că îi vom primi. Am început lucrările la Biserica Ortodoxă în satul aparținător, Iohanisfeld. Acum doi ani, spre exemplu, am primit o sumă semnificativă de bani pentru lăcașul de cult de la domnul deputat Ciobanu. Am renovat sediul vânătorilor, unde vreau să fac o sală de protocol.

Domnule primar, am o curiozitate, de câtă vreme nu ați mai avut concediu?

► De douăzeci și cinci de ani, de la Revoluție încoace nu am mai avut concediu niciodată. Am lucrat în agricultură, apoi în administrație și nu am avut timp pentru vacanță. Noi suntem veșnic aici, dacă se întâmplă ceva, trebuie să fi aici.

Activități sportive pe raza comunei aveți?

► Avem o echipă de fotbal la Iohanisfeld. Vrem să-i ajutăm și pe ei, voi discuta cu domnișorii consilierii și vom încerca să găsim o sursă de finanțare, știu că s-au înscris în campionat.

Văd la dumneavoastră niște admirabile costume populare, aveți un ansamblu?

► Am avut un ansamblu în Otelec, de un an de zile au renunțat. La Iohanisfeld este, se ocupă școala. Vrem neapărat să înființăm și în

comună unul, pentru că suntem chemați în străinătate foarte mult, la Temerin, la Toba.

În învățământ aveți lipsă de cadre didactice?

► Au venit recent din Timișoara fete tinere, atât la Iohanisfeld, cât și la Otelec, și lucrurile funcționează mai bine.

Toate proiectele sunt importante, dar totuși un proiect de viitor prioritar, care ar fi?

► Eu aș dori să văd toate drumurile asfaltate și în Iohanisfeld, și în Otelec. În Otelec, de la un capăt la celălalt sunt 2,5 kilometri, aștia trebuie neapărat făcuți, apoi intrările pe străzile laterale. În Ionel, configurația e altfel, trebuie făcute străzile de pe lângă drumul principal. Să termin drumul comunal până la Sânmartinul Maghiar, cam acestea ar fi prioritățile.

În încheiere, v-aș ruga să le transmiteți locuitorilor din comună, cât și celor din satele aparținătoare, un mesaj.

► Îmi doresc să duc la bun sfârșit tot ceea ce ne-am propus. Vreau ca Iohanisfeldul să aibă apă potabilă și curent. Le doresc tuturor, în primul rând, multă sănătate.

INTERVIU REALIZAT DE
SILVIA FECHETE

RECVIEM PENTRU NOAPTEA APELOR

Silvia IDOT

Într-o noapte a lunii aprilie, Timișul spargea digul de apărare la Crai Nou și Grăniceri. În satele Cruceni și Foeni au început să bată clopotele. Femeile și copiii s-au rugat, iar bărbații au cărat cu spatele saci de nisip ca să acopere locul în care Timișul mânca cu furie din dig. Și rugăciunile și chinul au fost în zadar. Apele s-au strecurat o dată cu noaptea, au înconjurat Crucenii. Satul a rămas ca o insulă, scaldat din toate părțile de apele Timișului. Clopotele au bătut mai tare la Foeni. Apa intrase în grădini. În câteva ore, în sat a rămas un singur petic de uscat, pe șoseaua principală. Și Timișul nu se mai oprea. A ajuns la Ionel, unde s-a ferit doar de cimitir, și a trecut mai departe, peste calea ferată și gară, de unde oamenii erau evacuați cu elicopterele. S-au oprit apele Timișului taman în digul de apărare de pe Bega, după ce au prăpădit și Otelecul. În-

tre cele două diguri a rămas o mare pe care săptămâni întregi s-a circulat doar cu bărcile. Singurul noroc al bănaștenilor a fost că apele n-au luat cu ele suflet de om. Dar au dus case, mii de animale și, mai ales, liniștea gospodărilor. Inundațiile din aprilie 2005 au afectat puternic atât comuna Otelec, cât și localitatea Iohanisfeld. Pământul a fost parcă înecat, iar peste culturi au plutit luni de zile apele. Două treimi din gospodării au fost total sau parțial distruse. Casele au fost refăcute de Guvernul României, însă durerea oamenilor, niciodată.

Grădinița, școala, dispensarul, căminul cultural, toate au fost puse pe picioare un an mai târziu, dar niciuna dintre aceste clădiri nu va mai purta cu ea viața de dinainte de inundații.

Luna aceasta se împlinesc zece ani și vreau să închin acest material privirii, de atunci, din ochii fratelui meu, privire care a rămas și astăzi, în ochii mei, la fel de vie.

CURĂȚENIA DE PRIMĂVARĂ LA IOHANISFELD

ALEXANDRA TOMESCU

Micuți și harnici ca niște albinuțe, elevii școlii Iohanisfeld nu au stat pe gânduri și de cum s-a încălzit afară s-au pus pe treabă. Încurajați de învățătorul Marinela Toma, copiii osteneau în a păstra curățenia din curtea școlii. I-am surprins în câmpul muncii, iar pentru asta le adresăm sincere felicitări.

ȘCOALA DIN OTELEC VĂ UREAZĂ PAȘTI FERICIT!

Înainte de Sfinții Sărbători de Paști am organizat la școala din Otelec o activitate în parteneriat cu grădinița, care avea ca scop confecționarea de ornamente pentru Paști, respectiv vopsirea ouălor. Au fost invitați și părinții. La sfârșitul activității a sosit și iepurașul mult așteptat care le-a dăruit copiilor dulciuri.

BOLDOĞ HÚSVÉTOT!

Adela Talpai

A Húsvéti Ünnepek előtt kézműves foglalkozást tartottunk az iskolában, óvodában, ahová a szülőket is meghívtuk. Húsvéti díszeket készítettünk és tojást festettünk. A tevékenység végén megérkezett a várva várt nyuszika is, aki édességeket ajándékozott a gyerekeknek.

Foaia de Victor Vlad Delamarina

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

BUGETUL COMUNEI PENTRU ANUL 2015, PRIORITĂȚI DE INVESTIȚII

Recent, în Consiliul Local Victor Vlad Delamarina s-a votat bugetul Primăriei pe acest an, fiind alocate fonduri pentru principalele obiective de investiții demarate sau propuse a se finaliza. În condițiile în care nu s-au majorat taxele și impozitele locale, consilierii locali nu au avut o misiune ușoară la adoptarea bugetului. După îndelungi discuții, aleșii locali s-au pus de acord asupra principalelor obiective pentru care se vor direcționa banii, astfel că se poate spune că s-a votat un buget, în mare măsură, echilibrat și orientat către investiții.

Totalul veniturilor bugetului local este de 3.428 mii lei, adică aproape 34,8 miliarde de lei vechi. Din acești bani se vor aloca sume pentru funcționarea administrației locale, pentru susținerea învățământului (896 mii lei), pentru asistența socială (415 mii lei), pentru cultură (100 mii lei), servicii și dezvoltare publică (220 mii lei). Un important capitol al bugetului local pe acest an este cel al dezvoltării comunei, pentru lucrările de investiții.

Care sunt principalele obiective de investiții?

Pentru investițiile din acest an s-au alocat 615,97 mii lei, repartizați astfel:

- canalizare menajeră în satele Petroasa Mare, Herendești și rețele de transport la stația existentă în comuna Victor Vlad Delamarina: 436 mii lei
- reparații străzi în comună: 50 mii lei

- reparații drumuri comunale: 49,97 mii lei
- parc fotovoltaic și racordare la Sistemul Energetic Național: 80 mii lei

După votarea bugetului, am ținut să aflăm și părerea domnului primar Ioan Sima, care ne-a spus: „Consider că este un buget din care vom putea face o serie de lucrări de investiții pentru dumneavoastră și vom acoperi cât mai multe din necesitățile comunei. Aș vrea să menționez că bugetul pe 2015 este mai mic decât cel de anul trecut, însă trebuie să amintesc faptul că am primit recent de la Guvernul României suma de 456 mii lei din cota de impozit pe venit de 18,5%. Sper să contribuiți și dumneavoastră la bugetul comunității prin plata taxelor și impozitelor locale, asta pentru că obiectivele pe care ne-am propus să le realizăm depind în oarecare măsură și de modul cum vă faceți datoria de contribuabili, de modul cum vă achitați obligațiile la buget”.

MATERIAL REALIZAT DE
LĂCRĂMIORA POPESCU

Consiliul Local în slujba comunității

HOTĂRĂRILE Consiliului Local Victor Vlad DELAMARINA

Referate de la angajații primăriei, adrese de la o serie de instituții, cereri ale locuitorilor sau firmelor, păreri contradictorii, dezbateri în comisii și în plen, dar un singur interes comun - binele comunei. Așa ar putea fi descrisă, în puține cuvinte, o ședință a Consiliului Local Victor Vlad Delamarina.

Chiar dacă provin din partide politice diferite, au meserii la fel de diferite, când sunt în sala de ședință, consilierii locali au în vedere ce este mai bine pentru comună și pentru cei care le-au dat încrederea pentru a-i reprezenta în forul legislativ local. Deși uneori sunt judecați pe nedrept de locuitori, că nu s-ar implica suficient pentru comunitate, că o problemă sau alta nu se rezolvă de ceva timp, consilierii locali dezbate subiecte care, într-un mod sau altul, schimbă soarta comunei și a noastră, a locuitorilor și firmelor din Victor Vlad Delamarina. Din exterior, totul pare simplu... Însă nu e chiar așa. În spatele discuțiilor, se ascund orele petrecute în cadrul comisiilor de specialitate, acolo unde aleșii noștri studiază temele de abordat, cer lămuriri juridice sau administrative. Apoi, după ce toate punctele din comisii sunt lămurite, se organizează ședința Consiliului Local unde se votează ceea ce a stabilit majoritatea aleșilor. Hotărârile aleșilor locali vor fi puse în practică după verificările juridice de rigoare și de conformitate din partea Prefecturii Timiș.

Hotărâri și proiecte de interes pentru locuitori

În anul 2014 au fost adoptate un număr de 53 de hotărâri. Acestea au vizat, printre altele, stabilirea bugetului local, alocări de fonduri pentru o serie de investiții în infrastructură, pentru proiecte de dezvoltare, pentru susținerea activităților sociale etc.

Din agenda poliției locale

Agent șef-principal Drăghici Gabriel, șef de post la Poliția Victor Vlad Delamarina, vă recomandă o serie de măsuri pentru prevenirea infracțiunilor de tâlhărie, reducerea riscului victimal și alte aspecte:

- Reamintim faptul că indivizi certați cu legea păcălesc cetățenii prin metoda „Accidentul”. Concret, oamenii primesc apeluri telefonice prin care sunt înștiințați că un apropiat a avut ori a provocat un accident și, pe această cale, le sunt solicitate anumite sume de bani. Îi rog pe cei care primesc astfel de apeluri telefonice să nu dea curs cererilor și să ne anunțe de îndată!
- Pentru combaterea furturilor din locuințe, cetățenilor li se recomandă să ia următoarele măsuri: evitați să păstrați în casă sume mari de bani și să faceți cunoscute altor persoane valorile pe care le dețineți; asigurați cu sisteme corespunzătoare de închidere (yale, lanțuri de lacăt etc.) ușile și ferestrele locuinței și anexelor gospodărești; asigurați un iluminat corespunzător a casei și a curții (dacă este posibil cu senzori de mișcare); dacă vă construiți o locuință nouă, asigurați paza materialelor de construcție, a sculelor și utilajelor care vă sunt necesare pe timpul lucrărilor; asigurați societatea comercială cu sisteme antiefracție și de supraveghere video performante; la finalul programului de lucru, porniți de fiecare dată sistemele de securitate cu care este prevăzută societatea.
- Pe linia delincvenței juvenile, recomandăm tinerilor să nu se implice în conflicte sau încăierări și să evite anturajele din care fac parte persoane cu comportament antisocial. Delicvența juvenilă reprezintă o sursă sigură de probleme ce pot afecta într-un mod negativ și distructiv viața tinerilor.

Sport

VIITORUL PETROASA MARE - PREGĂTIRI PENTRU RETUR

Mihaela SIMION

Șlevii antrenorului Andrei Cuth au terminat turul pe poziția a doua a clasamentului seriei a II-a a Campionatului Municipal Lugoj, la un punct distanță de liderul Găvojdia. După o vacanță binemeritată, lotul (care nu a suferit modificări în componență) s-a reunit pentru pregătirea returului. S-au efectuat antrenamente pe un teren sintetic acoperit din Lugoj, însă în

funcție de condițiile meteo, lotul se va pregăti pe terenul de la Petroasa Mare. Sunt discuții pentru susținerea unor meciuri amicale cu echipe din zonă (Gruni, Autoliv etc) obiectivul principal pentru retur fiind clasarea pe prima poziție a clasamentului. În primul meci amical din acest an, Viitorul Petroasa Mare a învins în deplasare cu scorul de 9-5 pe Victor Vlad Delamarina.

Foaia de Cumpăna

Oaspeți în
Țara Banatului

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

Cred că un Jurnal Regional precum este „Banatul” este necesar în fiecare regiune.

Ec. Mariana GÂJU - primar al comunei Cumpăna

Așezată între Dunăre și Mare, în acel colț de Aște al maicii României, cum atât de frumos numea Nicolae Iorga Dobrogea noastră dragă, localitatea Cumpăna, ni se arată, încă de la intrare, gospodărită de un om la care hărnicia este un mod de viață. Ca la noi, în Țara Banatului. Numele acestui om? Mariana

Gâju, primar al comunei Cumpăna și amfitrioană amabilă, alături de care am așezat în creuzetul interviului dialogul de mai jos.

Doamnă primar, am venit de departe, tocmai din Țara Banatului, pentru a sta de vorbă cu un om care, după cum se arată vederii comuna sa, poate conduce orice așezare din România. Din respect pentru hărnicia dumneavoastră, am hotărât să promovez în arealul Banatului Istoric comuna Cumpăna, prin acordarea unei pagini în jurnalul regional „Banatul”. Ce cred eu despre comuna dumneavoastră știți, doresc la rândul-mi, să aflu opinia dumneavoastră despre jurnalul pe care îl conduc. Convinsă fiind, că la dumneavoastră, până și complimentele se fac cu acribie, aș vrea să încep, practic, cu sfârșitul și să vă întreb, încă de

la începutul dialogului nostru, dacă credeți că un astfel de jurnal regional, cum este „Banatul”, ar fi necesar și în această regiune istorică a României?

► Cred că un Jurnal Regional, precum este „Banatul”, este necesar în fiecare regiune. Țara Românească este bogată, frumoasă și europenii se simt aici, acasă la noi, minunat... Trebuie însă să începem regionalizarea și apoi o competiție între micile regiuni care alcătuiesc Marea Românie...

Satul este creatorul și păstrătorul culturii populare.

► „Veșnicia s-a născut la sat”, spunea Lucian Blaga, după acest motto se ghidează și Asociația Comunelor din România, comuna Cumpăna fiind membră din anul 2005. Zona rurală prezintă ce are mai de preț România: natură, oameni, tradiție.

Doamna primar, ne aflăm astăzi în comuna Cumpăna, pentru că la noi în Țara Banatului, este vorbit de bine numele dumneavoastră și nouă bănașenilor ne plac oamenii harnici și gospodari. Totuși, pentru cititorii noștri din alte „țări românești”, vă rog să vă prezentați cu laconismul impus de zgârcenia spațiului tipografic.

► Sunt Mariana Gâju, născută cu ani în urmă în comuna Cumpăna, așezată strategic de bu-

nul Dumnezeu în județul Constanța, la 5 km de Marea Neagră și mănăstirea Techirghiol, unde a slujit mulți ani cel care a fost Părintele Arsenie Papacioc, părintele duhovnicesc al miilor de enoriași, care i-au trecut pragul bolnavi sufletește și au ieșit fericiți.

Cumpănenii mei dragi de 4 legislații m-au votat să fiu primarul lor, pe mine care am crescut, am învățat și m-am maturizat în comuna Cumpăna.

Aveți foarte mulți tineri, ce sfat le-ați da?

► Tinerilor noștri le spun adesea să aibă răbdare, să învețe o meserie, să-și respecte semenii, să-și iubească părinții, dascălii și să nu uite că trebuie să le placă ceea ce fac... Competiția este secretul reușitei în viață... Să nu uite niciodată unde s-au născut, au învățat și să fie mândri că sunt români.

Ce calități morale apreciați colaboratorilor?

► Aceleași calități care se regăsesc în Codul moral al funcționarilor primăriei comunei Cumpăna: Respect, Solidaritate, Fair Play, Forța echipei, Loialitate, Profesionalism, Întrajutorare, Diversitate în Unitate.

- va urma -

INTERVIU REALIZAT DE
SILVIA FECHETE

Muzeul din Cumpăna

Delia IACOBESCU

În comuna Cumpăna s-a înființat un mic Muzeu al Satului, care este găzduit de Clubul Vârstnicilor și este un „arc peste timp”.

Primele obiecte ale muzeului au fost achiziționate începând cu anul 2002, iar în anul

2003 acesta a luat cu adevărat ființă.

Obiectele muzeului sunt vechi și originale, locuitorii Cumpenei, fie ei tineri, fie vârstnici, donându-le cu mare dragoste, chiar dacă ele le aminteau de moșii și strămoșii lor. Sala muzeului este amenajată ca o casă țărănească tradițională, cu bucătărie, odaia bună sau de la drum, odaia de dormit, în care se prezintă autentice costume populare: 2 dobrogene, unul oltenesc, unul ardelenesc, un costum de copil. De asemenea, există o ladă de zestre veche de un secol (mai exact din anul 1912), o minunată ie oltenească, ulcele mici, o ploscă, oale mari de lut ars, un război de țesut cu toate componentele necesare țesutului, o oglindă mare cu ramă de lemn sculptată manual, un ulcior oltenesc de peste un secol.

Muzeul are în componența sa, pe peretele de răsărit, un loc de reculegere și de rugăciune, pe care, sub o maramă cusută manual în culori tradiționale, se află 4 icoane vechi și o candelă de argint.

Bucătăria din cadrul acestei case țărănești prezintă o masă din lemn rotundă, cu două scăunele, putinei, două copăi și o căpisterie (unde țaranii puneau sare sau scoteau vinul din butoi). Pe peretele bucătăriei se află o maramă albă din borangic, ștergare de bucătărie țesute în război cu motive populare, vopsite manual în culori naturale, un ulcior de lut, ulcele mici de lut ars.

Pe podea sunt așezate preșuri de lână țesute în război, încadrate de oale mari de lut, foarte vechi.

În viitor Muzeul Satului se va muta într-un loc special amenajat.

DE LA SUFLET PENTRU SUFLET

ELENA SURULESCU

Campania Umanitară „Fă-le o bucurie!” în parteneriat cu Asociația pentru Dezvoltare Comunitară Cumpăna se derulează cu ocazia Sfințelor Sărbători Creștine de Paști și Crăciun și se adresează familiilor aflate în nevoie. Inițiativa este una permanentă, un gest de omenie care să educe mai ales copiii în spiritul bunătății și al dărniceii. Sunt oferite pachete bătrânilor nevoiași cu ocazia sărbătorilor „Nașterea Domnului Iisus Hristos” și a „Sfintei Învierii a Domnului”.

CANTINA DE AJUTOR SOCIAL

CARMEN DUMITRESCU

Acum 13 ani, în parteneriat cu Arhiepiscopia Tomisului, cu preoții parohi și cu World Vision au pus bazele cantinei sociale din cadrul bisericii Sfânta Cuvioasă Parascheva.

Startul acestei acțiuni s-a dat cu 22 de copii, iar acum s-a ajuns la 88. Prin bunăvoința sponsorilor, s-a construit o nouă cantină, tot în curtea bisericii Sfânta Cuvioasă Parascheva. Aici se află o sală de mese pentru o sută de locuri, depozite, bucătărie cu dotările necesare. Partenerii proiectului sunt liderii comunității și membrii care s-au angajat să lucreze împreună și

să colaboreze cu Fundația World Vision pentru a oferi mai multe oportunități pentru copii, prin schimbarea situației reale. Acești reprezentanți ai comunității sunt: primarul comunei Cumpăna, vice-primarul, directorul Liceului Tehnologic „Nicolae Dumitrescu”, directorii de grădinițe, preotul, medicul pediatru și medicii de familie. Toate aceste persoane sunt membri activi ai comunității și ai Asociației pentru Dezvoltare Comunitară Cumpăna ce lucrează pentru a asigura condiții pentru dezvoltarea armonioasă a copiilor din comunitate.

Cantina socială crează posibilitatea pentru copii pentru a învăța și a se juca împreună într-un mediu sigur, dar, de asemenea, îi ajută să socializeze și să interacționeze mai mult în scopul de a construi prietenii. Activitățile dezvoltate aici sunt o modalitate de a aduce copiii și părinții împreună, pentru îmbunătățirea comunicării și construirea caracterului.

Foaia de Reșița

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

Le doresc numai bine tuturor, vreau să se bucure de sănătate, de un trai mai bun, de un oraș frumos, respectat și sigur

Mihai STEPANESCU - primar al orașului Reșița

Încheierea interviului pe care l-am avut cu domnul primar, Mihai Stepanescu, aduce pe lângă recunoștință, gânduri bune și sincere, pentru voi, locuitorii din Țara Banatului. Mai jos, le puteți descoperi.

În viața fiecărui om există un alt om care-i marchează destinul. Cu siguranță ați avut-o și dumneavoastră un mentor. Dacă l-ați întâlni acum, ce i-ați spune?

► Da, am avut mentori. În mediul școlar - profesor diriginte Hogeș Gheorghe, în cel silvic - șeful de ocol Simion Ilie și directorul Ilie Odorescu, iar la primărie un om deosebit, fost director general al UCMR și primar al Reșiței, Mircea Popa. Le-aș spune, de fiecare dată, că le datorez foarte mult și că aș dori să nu-i dezamăgesc pe acești oameni minunați, cărora le port tot respectul meu.

Cum sună motto-ul preferat de omul Mihai Stepanescu?

► Să spunem „Ai izbutit continuă, n-ai izbutit

continuă” - Pierre de Coubertin.

Care este mesajul primarului Mihai Stepanescu pentru locuitorii municipiului Reșița și pentru cititorii jurnalului „Banatul”?

► Le doresc numai bine tuturor, vreau să se bucure de sănătate, de un trai mai bun, de un oraș frumos, respectat și sigur.

Cititorilor dumneavoastră le doresc să citească în continuare și să respecte „Banatul”.

INTERVIU REALIZAT DE
SILVIA FECHETE

INFORMARE

PRIVIND CENTRELE SOCIALE DIN SUBORDINEA CONSILIULUI LOCAL AL MUNICIPIULUI REȘIȚA

ROXANA TOPALĂ

Valoarea totală a proiectului este de 2.674.109,28 lei, din care Asistență financiară nerambursabilă solicitată: 2.100.083,47 lei

Centrul de Zi „ABC” asigură:

- suport și asistență pentru familiile și copiii aflați în dificultate;
- educație informală extracurriculară pentru copii;
- mediere socială;

- sunt întreprinse orice alte măsuri și acțiuni care au drept scop menținerea, refacerea sau dezvoltarea capacităților individuale pentru depășirea unei situații de nevoie socială: acordarea mesei de prânz pentru copiii beneficiari, reintegrarea familială și comunitară, socializarea și petrecerea timpului liber.

Obiectivul general al proiectului

lui „Modernizare/Reabilitare clădire pentru înființarea Centrului de Zi „ABC” îl constituie creșterea calității vieții persoanelor care fac parte din categoria socială vulnerabilă identificată (copii proveniți din familii cu probleme sociale) prin îmbunătățirea calității infrastructurii destinate serviciilor sociale în Municipiul Reșița, precum și ridicarea acestor servicii la standarde europene, cu implicații pozitive asupra gradului de dezvoltare fizică și psihică a individului și a comunității în ansamblu.

Obiective specifice:

- prevenirea abandonului familial și îmbunătățirea condițiilor de viață a celor aflați în situație de risc social;
- prevenirea carențelor

nutriționale și îmbunătățirea alimentației copiilor.

- monitorizarea/menținerea stării de sănătate a copiilor;
- asigurarea accesului la servicii sociale;
- formarea/dezvoltarea cunoștințelor, abilităților și deprinderilor de viață independentă, comunicare și relaționare;

În vederea îndeplinirii obiectivelor specifice, în echipă multidisciplinară se derulează următoarele activități cu copilul și/sau cu familia acestuia:

- prepararea și servirea mesei de prânz;
- acordarea de asistență socială; conectarea la resurse;
- acordarea de servicii medicale primare, profilactice;

- evaluare/asistență și intervenție psihologică;
- acompaniere în efectuarea temelor de casă și activități suplimentare extracurriculare;
- desfășurarea unor activități recreative, menite să dezvolte abilitățile specifice ale copiilor.

- va urma -

TÂRG DE FLORI

ROXANA TOPALĂ

În preajma Floriilor, Primăria Municipiului Reșița și Camera Agricolă a Județului Caraș-Severin organizează Târgul de flori, un eveniment cu caracter tradițional, ajuns deja la a-VIII-a ediție.

Acesta se va desfășura în perioada 3-5 aprilie 2015, în Parcul Tricolorului din municipiu.

Vor participa producători și comercianți din județ și din alte județe care își vor prezenta oferta diversificată de flori, material dendrologic, ornamente și mobilier de grădină, precum și agricultori care vor expune produse tradiționale la preț de producător.

Acțiunea își propune să încurajeze producătorii și, în egală măsură, să ofere reșițenilor produse de calitate la prețuri accesibile.

LANSARE DE CARTE „REȘIȚA 1771-2015”

ROXANA TOPALĂ

Un eveniment emblematic pentru municipiul Reșița a fost găzduit de Primăria Municipiului Reșița în data de 26 martie 2015- lansarea volumului „Personalități formate în școlile tehnice reșițene”, semnat de domnul Ilie Rogobete.

Lucrarea își propune să aducă în memoria noastră, și nu numai, figuri reprezentative ale „cetății de foc”, cum a fost numită decenii la rând Reșița.

Așa cum bine remarcă domnul prof. univ. dr. Zoltan Bogathy în Cuvânt înainte, aceasta este o carte de suflet, o istorie reală, adevărată, fascinantă.

Cartea prezintă un segment din istoria învățământului profesional din România, metaforic denumit „modelul reșițean”, care și-a demonstrat eficiența de-a lungul istoriei seculare a Reșiței. Urmând firul roșu al sistemului de pregătire și formare profesională de la Reșița, respectiv Școala Profesională, Școala Tehnică Medie Siderurgică, Școala de Maiștri și, mai târziu, Institutul de Subingeri, cartea domnului Ilie Rogobete reface parcă traseul profesional și vocațional al unui tânăr reșițean. Experiența practică îndelungată, transmisă din generație în generație, cultivarea dragostei pentru muncă, a dorinței de a cunoaște, de a inova, au făcut din școala metalurgică reșițeană un model dar și o adevărată pepinieră de specialiști pentru întreaga siderurgie românească.

Astăzi, când învățământul românesc se confruntă cu probleme serioase, mai ales în ceea ce privește latura sa practică, cartea domnului Ilie Rogobete poate constitui un reper pentru regândirea învățământului profesional și tehnic, reprezentând un model posibil de urmat. Totodată, ea oferă cititorilor cheia înțelegerii „secretului” orașului care a fost și este pentru locuitorii săi un „aliat de suflet și metal”, cum frumos îl denumește autorul.

La eveniment au participat viceprimarul municipiului Reșița, Lucian Voina, prof. univ. dr. Zoltan Bogathy și conf. univ. dr. Silviu Rogobete de la Universitatea de Vest din Timișoara, prof. univ. dr. Ion Vela, ing. Dan Perianu, foști directori ai uzinelor, ingineri, tehnicieni, prorectorul Universității Eftimie Murgu din Reșița, Gheorghe Popovici, cadre didactice, dar și personalități culturale din Reșița.

Elementul inedit l-a constituit un microrecital, susținut în debutul manifestării, de elevii Radu Alexandru, la saxofon, și Racș Jozsef, la taragot, care au interpretat doine din zona Banatului.

Foaia de Lipova

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

ZIUA poliției ROMÂNE SĂRBĂTORITĂ LA GRĂDINIȚA din Lipova

Prof. VALENTINA CLEUȚA

În 25.03.2015, copiii de la grupele cu program normal, Grădinița PP Lipova, conduse de prof. Cleuța Valentina și prof. Banciu Daniela au marcat Ziua Poliției Române prin cântece și poezii tematice, expoziție de desene, dar și prin întâlnirea pe care au avut-o cu domnul Alexandru Bonaț AȘP, de la Poliția Rutieră, fiind educația copiilor în ceea ce privește siguranța rutieră, făcută încă de la grădiniță, deoarece ei vor

fi adolescenții și adulții de mâine, iar atunci cota lor de participare în trafic va fi mult mai mare. Circulația rutieră actuală este mult mai intensă prin numărul de autovehicule și prin faptul că multe dintre acestea sunt performante, viteza cu care circulă este foarte mare. Din această cauză statisticile ne informează că, anual, foarte mulți copii își pierd viața în accidente rutiere, sunt răniți sau sunt mutilați. Acum, mai mult decât în anii trecuți, grădinița și poliția rutieră trebuie să formeze o echipă unită în a ajuta copiii cât mai de timp să învețe să prevină accidentele.

Prin derularea acestei întâlniri am dorit:

- să stimulăm apariția unor atitudini și comportamente din partea copiilor care să-i ferească de pericolele la care se supun atunci când sunt în situația de pieton;
- să încurajăm copiii să învețe măsurile de siguranță rutieră și de salvare a vieții și să înțeleagă importanța acestor abilități;
- să cunoască principalele reguli de circulație rutieră;
- să conștientizeze pericolele la care se

expun atunci când ignoră aceste reguli.

- să cunoască semnele de circulație și să le respecte;
- educarea capacității în rândul copiilor de a manifesta un comportament disciplinat, preventiv pe drumurile publice.

Considerăm că educația rutieră reprezintă educația pentru viață și se impune a fi prezentă permanent în grădiniță. Ceea ce dorim cu toții, dascăli, părinți, agenți de poliție rutieră, este să le oferim copiilor noștri siguranță și încredere.

PENTRU UN MEDIU SĂNĂTOS

Adela POPESCU

Așa cum s-a obișnuit în fiecare an, începutul primăverii aduce vremea frumoasă și odată cu ea, diverse acțiuni pentru îngrijirea naturii și a mediului înconjurător.

Prima acțiune din acest an organizată în orașul Lipova, *Acțiunea de igienizare și plantare pomi pe raza orașului Lipova „prietenii naturii, apă și aer curat=sănătate”*, a avut loc vineri, 20.03.2015 și a avut ca scop principal promovarea unui mediu natural sănătos, curat, dar și crearea unei imagini frumoase a orașului și împrejurimilor, o imagine curată, împropătată și igienizată.

Acțiunea de igienizare și plantare pomi pe raza orașului Lipova, a fost organizată de Primăria Orașului Lipova, în colaborare cu:

- Liceul „Atanasie Mariescu”
- Ocolul Silvic Lipova
- Ocolul Silvic Radna
- Centrul Județean de Voluntariat – Filiala Lipova
- SGA Arad – Sistem hidrotehnic Lipova
- Asociația Excelsior Arad
- Parcul Național Lunca Mureșului, Arad

Fiind o acțiune foarte amplă, aceasta a fost desfășurată cu ajutorul unui număr foarte mare de voluntari, elevi din cadrul Liceului „Atanasie Mariescu” Lipova, dar și reprezentanți ai instituțiilor colaboratoare.

În total, la acțiune au participat peste 200 de elevi, profesori coordonatori și reprezentanți ai ocoalelor silvice Lipova și Radna, ai Centrului de Voluntariat Filiala Lipova și ai SGA Arad – Sistem hidrotehnic Lipova.

Copii și MĂMICI AU CREAT INIMIOARE DE PRIMĂVARĂ, LA CLUBUL Copiilor Lipova

AURICA MĂCLĂVAN

Creativitatea, talentul și originalitatea, au fost cuvintele cele mai potrivite pentru a descrie începutul primăverii la Cercul Atelierul Fanteziei din cadrul Clubului Copiilor Lipova.

Aici, copiii au participat la o activitate mult așteptată, de data aceasta una mai specială. Activitatea a evidențiat de această dată, nu doar talentul copiilor, dar și al părinților, mai exact al mămicilor, care alături de copiii lor, și-au pus în valoare cele mai originale idei.

Sâmbătă, 7 martie 2015, a avut loc ediția a V-a a evenimentului-concurs „Ce pot face patru, șase sau opt mâini dibace”, organizat în luna martie a fiecărui an, de prof. coordonator Camelia Iordache.

Pentru a sărbători ziua de 8 Martie – Ziua Internațională a Femeii – într-un altfel de mod, alături de copiii lor, mămicile au participat la acest frumos concurs creativ, unde, pe lângă realizarea unor minunate creații, toți participanții au avut parte și de multă distracție.

La activitate au participat 30 de echipe formate din mămică și copii, în total fiind prezenți peste 90 de participanți. Tema activității a fost una foarte frumoasă și atent aleasă, fiind o surpriză foarte plă-

cută pentru toți cei care au participat.

Copiii, alături de mămicile lor, au primit sarcina de a deveni creatori de inimi pentru o zi.

Astfel că, ei au avut de decorat inimioare folosind diferite tehnici: pictură, quilling, tehnică mixtă. Materialele pe care aceștia le-au avut la dispoziție pentru realizarea inimioarelor au fost: carton, hârtie colorată, lipici, culori acrilice, pietricele colorate, fâșii quilling etc.

Întreaga activitate a durat peste patru ore, timp în care, toți participanții, indiferent de vârstă, s-au bucurat de fiecare moment, luându-și în serios rolul primit și reușind în final să realizeze cele mai frumoase și originale inimioare, care, deși erau din hârtie sau carton, au fost realizate cu multă dragoste din inimi adevărate și talentate.

La finalul prezentării, atât mămicile, cât și copiii, au primit diplome pentru participare, creativitate și originalitate, evenimentul fiind încheiat cu activități distractive și minidiscotecă, toate acestea fiind primite cu mare încântare și fericire de către toți cei prezenți.

„Pe această cale, doresc să mulțumesc Primăriei Orașului Lipova și Comitetului de părinți al Cercului Atelierul Fanteziei pentru tot ajutorul și sprijinul acordat în organizarea acestei frumoase activități!”, a transmis Camelia Iordache – prof. Coordonator al Cercului Atelierul Fanteziei.

MESAJ DE PAȘTI

Lumina Sfântă a Învierii Domnului să ne călăuzească pașii, să ne lumineze calea vieții și să ne ajute să fim mai buni, mai plini de dragoste, cu inima mai caldă și sufletul mai deschis.

Sfintele Sărbători de Paști să vă aducă multă sănătate, bucurii și să vă umple casa și sufletul de liniște, pace și fericirea de a petrece aceste clipe magice alături de cei dragi.

Hristos a Înviat !

MIRCEA JICHICI
PRIMARUL ORAȘULUI Lipova

VASILE DODON
VICEPRIMAR CONSILIUL LOCAL Lipova

Foaia Episcopiei Caransebeșului

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

ÎNVIEREA LUI HRISTOS – TEMELIA CREDINȚEI, MISIUNII ȘI PROPOVĂDUIRII NOASTRE

*Iubitului cler,
cinului monahal și dreptcredin-
cioșilor creștini, har, binecuvân-
tare, bucurie și pace de la Dum-
nezeul nostru în Treime lăudat
- Tatăl, Fiul și Sfântul Duh*

HRISTOS A ÎNVIAT!

Și dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este atunci propovăduirea noastră, zadarnică și credința voastră (1 Corinteni 15, 14).

Iubiți credincioși și fii ai Învierii lui Hristos,

Praznicul Învierii Mântuitorului Iisus Hristos este piatra de temelie a credinței noastre și fundamentul Bisericii Creștine. Toată propovăduirea apostolilor se întemeiază pe credința statornică în Învierea lui Hristos, căci, odată cu cea mai mare minune care a schimbat lumea, a început și misiunea Bisericii, învățarea tuturor neamurilor și propovăduirea pocăinței spre iertarea păcatelor.

Sfântul Apostol și Evanghelist Matei, în capitolul 28 al scrierii sale nou-testamentare, ne relatează la modul plin că începutul misiunii și propovăduirii Evangheliei se găsește în evenimentul extraordinar al Învierii Mântuitorului. Acest ultim capitol al Evangheliei după Matei se citește în cadrul Sfintei Liturghii a Sfântului Vasile din Sâmbăta Mare, slujbă care ne deschide liturgic „Praznicul Praznicelor”, deoarece săvârșim Vecernia Învierii unită cu Liturghia. Înțelegem duhovnicește că Lumina Învierii lui Hristos deja s-a pogorât în mormântul întunecat, iar, în cetatea sfântă a Învierii lui Hristos, Sfânta Lumină se pogorâre întotdeauna în Sâmbăta cea Mare la unul din ceasurile după-amiezii, când, după rânduiala Triodului, săvârșim această Liturghie și ascultăm în cadrul ei Evanghelia Învierii.

După ce evanghelistul Matei relatează momentul Învierii lui Hristos, continuă, spunând următoarele: *Iar cei unsprezece ucenici au mers în Galileea, la muntele unde le poruncise lor Iisus. Și văzându-L, I s-au închinat, ei care se îndoiseră. Și apropiindu-Se Iisus, le-a vorbit lor, zicând: Datu-Mi-s-a toată puterea, în cer și pe pământ. Drept aceea, mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, învățându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă, și iată Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin (Matei 28, 16-20).*

Vedem din aceste cuvinte că Mântuitorul, după Învierea Sa, îi întâlnește în Galileea pe apostolii Săi și, apropiindu-Se de ei, le dă *porunca misiunii* „mergând învățați toate neamurile...” și *porunca botezului* „botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh”, instituind Sfânta Taină a Botezului deodată cu *Taina Misiunii și Propovăduirii Evangheliei*.

Mântuitorul îi îndeamnă pe Sfinții Apostoli să învețe neamurile ca să păzească toate poruncile Lui, făcându-le în același timp o promisiune pe care Biserica Creștină Universală se bazează până astăzi: „Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului”. Este un lucru extraordinar să știm chiar de la Insuși Mântuitorul, că El, „Cel înviat din morți”, este cu noi, chiar dacă „S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui”. Hristos Domnul este cu noi, este în mijlocul nostru când suntem adunați în numele Lui și mai ales la „Frângerea Pâinii”, la Sfânta Liturghie, El, „Pâinea Vieții care s-a pogorât din cer” este cu noi și prin gustarea cuminecăturii dorește să se sălășluiască întru noi, ca noi să avem de pe acum „arvuna vieții veșnice” și chezașia că Învierea Domnului este și învierea noastră.

Iubiți frați creștini,

Apostolii, prin misiunea lor de propovăduire a Domnului Cel Înviat, au așezat piatra de temelie văzută Bisericii creștine. Mântuitorul Hristos a fost temeiul vestirii Apostolilor, iar Apostolii l-au făcut cunoscut pe Hristos, devenind temelie suprapusă și în acest fel au întărit Biserica (Pr. Prof. Dr. D. Stăniloae, *Teologia Dogmatică Ortodoxă*, vol. II, Bucu-

rești, 1997, p. 193). Cu alte cuvinte, pe fundamentul credinței care este Hristos Domnul, propovăduitorii și misionarii au așezat bazele Bisericii lui Dumnezeu. În acest duh trebuie înțelese și cuvintele Domnului consemnate de Sfântul Evanghelist Matei la trimiterea apostolilor.

Sfântul Ioan Gură de Aur arată că, prin aceste cuvinte, Domnul le-a dat putere Apostolilor Săi de a propovădui dogmele și poruncile învățării Sale și le-a poruncit să se răspândească în întreaga lume, încredințându-le o singură învățătură, cea a botezului, adică a apartenenței la creștinism, religia Învierii. Această poruncă a fost însoțită și de un cuvânt încurajator. Incurajarea a avut un impact deosebit pentru că făgăduința ajutorului ceresc a fost dată nu numai ucenicilor din vremea aceea, ci și tuturor credincioșilor de mai târziu, adică întregii Biserici de la începuturile ei și până la sfârșitul veacurilor (*Sfinții Părinți despre Moartea și Învierea Domnului*, Editura Sophia, Editura Cărtea Ortodoxă, București, 2008, p. 84).

În același duh cu Sfântul Apostol și Evanghelist Matei, Sfântul Evanghelist Marcu, în ultimul capitol al Evangheliei sale, ne întărește convingerea că Învierea lui Hristos este cu adevărat temelie credinței, misiunii și propovăduirii noastre: *Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la toată făptura. Cel ce va crede și se va boteza se va mântui; iar cel ce nu va crede se va osândi. Iar celor ce vor crede, le vor urma aceste semne: în numele Meu, demoni vor izgoni, în limbi noi vor grăi, șerpi vor lua în mână și chiar ceva dătător de moarte de vor bea nu-i va vătăma, peste cei bolnavi își vor pune mâinile și se vor face sănătoși. Iar ei, plecând, au propovăduit pretutindeni și Domnul lucra cu ei și întărea cuvântul, prin semnele care urmau. (Marcu 16, 15-18)*

Cuvintele Mântuitorului din această Evangheliie sunt definitorii pentru cei ce își asumă porunca misiunii și taina propovăduirii. Domnul Hristos îi trimite pe apostolii Săi la misiune și propovăduire după ce a înviat din morți, după ce a biruit moartea și păcatul și după ce i-a încredințat că într-adevăr El a înviat, chiar dacă în multe rânduri apostolii s-au îndoit și au fost muștrați pentru necredința și împietrirea inimii lor (cf. Marcu 16, 14). Așadar putem afirma că Iisus Hristos este Misionarul prin excelență, trimis de Dumnezeu –Tatăl pe pământ pentru împlinirea unei *misiuni absolute* – mântuirea neamului omenesc. Evangheliile Învierii mărturisesc acest adevăr și putem adăuga la cele spuse anterior că Hristos – *Misionarul Absolut* a venit pe pământ pentru a chema și pentru a ne delega pe noi toți, prin Sfinții Apostoli, la misiune și propovăduire, ca prin această misiune pe care o desfășurăm aici să aflăm odihnă și mântuire sufletelor noastre în Împărăția Cerurilor. Preoții, monahii, profesorii de Religie și toți credincioșii botezați în numele Preasfintei Treimi sunt, în această viață, chemați la o misiune permanentă și la o propovăduire constantă prin cuvânt și faptă, deoarece toată viața noastră este o mare și sfântă misiune de la Botez și până la mormânt. Ne-am angajat în această misiune când „ne-am unit cu Hristos” și ne-am botezat în numele Lui, căci Domnul Cel Înviat, prin glasul Evangheliei sale ne cheamă și ne trimite pe toți zicându-ne: „mergeți... propovăduiți...” sau „mergând învățați...”. Nu putem sta indiferenți la aceste cuvinte, pentru că mântuirea stă în comuniune, în comunicare de la suflet la suflet a cuvântului, în multă sfătuire și învățare a Evangheliei care ne-a fost împărtășită de Insuși Fiul lui Dumnezeu. Sfinții Apostoli nu au ezitat, ci îndată la porunca lui Iisus, „plecând au propovăduit pretutindeni” și „Domnul lucra cu ei și întărea cuvântul” căci Mântuitorul i-a încredințat că este cu ei. Așadar să nu ne întristăm, să nu deznădăjduim, căci în misiunea pe care ne-am asumat-o, de martori și mărturisitori ai Învierii lui Hristos, Domnul lucrează împreună cu noi, El ne întărește cuvântul propovăduirii și rămâne cu noi în fiecare zi. Chiar dacă îndoiala pe care au avut-o și apostolii ne cuprinde adeseori și pe noi, dragostea și lumina lui Hristos pot spulbera umbra necredinței și pot pătrunde în cele mai împietrite inimi.

CINȘTIȚI IUBITORI AI BISERICII CREȘTINE,

Dacă i-am amintit pe evangheliștii Matei și Marcu, se cuvine să-l amintim pe cel de-al treilea evanghelist sinoptic, Sfântul Luca, care, de asemenea, în ultimul capitol al Evangheliei sale ne spune redând cuvintele Domnului: *Și le-a spus că așa este scris și așa trebuie să pătimească Hristos și așa să învieze din morți a treia zi. Și să se propovăduiască în numele Său pocăința spre iertarea păcatelor la toate neamurile, începând de la Ierusalim. Voi sunteți martorii acestora (Luca 24, 46-48).*

Din aceste cuvinte înțelegem că propovăduirea apostolilor și propovăduirea noastră se bazează și pleacă de la Învierea lui Hristos, iar învierea fiecăruia dintre noi înseamnă asumarea pocăinței autentice, care atrage după sine iertarea păcatelor. Adică, învierea noastră se bazează pe înnoirea botezului, pe schimbarea lăuntrică, pe lacrimile pocăinței care sunt dătătoare de iertare. Așadar, noi devenim prin exemplul propriu misionari și ai pocăinței propovădite în numele lui Hristos Cel Înviat, căci numai răstignindu-ne patimile și poftele putem învia cu adevărat și putem mărturisii mai departe acest adevăr trăit și experimentat de către noi, căci fără iertarea păcatelor nu avem viață în Hristos.

Fiecare suflet trebuie să țină seama de cuvintele Scripturii: *Că de vei mărturisii cu gura ta că Iisus este Domnul și vei crede în inima ta că Dumnezeu L-a înviat pe El din morți, te vei mântui. (Romani 10, 9)*, bazându-se pe faptul că Hristos s-a răstignit pe lemnul crucii, pentru răscumpărarea oamenilor și a înviat ca să ne ofere cale spre mântuire. Această jertfă trebuie cunoscută și împărtășită. Avem și obligația să propovăduim cele știute oamenilor ca toți să creadă în El, *să nu piară, ci să aibă viața veșnică (Ioan 3, 15)*. Mărturisirea lui Hristos este mai mult decât o obligație, este o datorie, prin propovăduire fiind și noi participanți la misiunea Bisericii și dovedindu-ne calitatea de fii ai lui Dumnezeu după har.

Iubiți credincioși și credincioase,

Mărturisirea lui Hristos trebuie făcută oricând și oriunde, mai ales în vremurile actuale când se încearcă scoaterea religiosului din viața oamenilor. Centrul mărturisirii și misiunii noastre trebuie să fie și astăzi, cum a fost în Biserica primară, Învierea lui Hristos și încredințarea mesianității și dumnezeirii Sale. Din Faptele Apostolilor aflăm că primii creștini mărturiseau cu multă putere Învierea Domnului și că harul lui Dumnezeu era peste ei (cf. 4, 33). Același duh de misiune trebuie să ne îndemne și pe noi, creștinii acestor veacuri. Clerici sau mireni, învățați sau prunci, trebuie să purcedem la propovăduire în scopul misiunii Bisericii. Să-L propovăduim pe Iisus Hristos, Adevărul Cel veșnic, în mijlocul unei societăți neopăgâne, ostile Evangheliei. Să nu fim părtași la încercările de dezbinare a comunităților creștine, la refuzul unei educații creștine, la ridiculizarea activităților întreprinse de Biserică. Să dovedim că în ființa noastră suntem un popor creștin și demn de Evanghelia pe care ne-a propovăduit-o Sfântul Apostol Andrei și un neam prin excelență misionar, așa cum am dovedit de-a lungul vremurilor.

Învierea Domnului ne cheamă la misiune, fiind temelie acesteia, și ne redescoperă vocația de propovăduitori. Am cântat cu bucurie troparul Învierii: *Hristos a înviat din morți, cu moartea pre moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le*, imn care este prin mesajul său o bine-vestire a credinței creștine. Să păstrăm în inimile noastre bucuria Învierii și să ne alăturăm Apostolilor. Părinților Bisericii și marilor păstori de suflete din Biserica noastră care au vestit necontenit adevărurile Bisericii. Să vestim și noi că Domnul a înviat, făcându-se Înviere întregului neam omenesc. Să nu ținem ascunsă taina propriei noastre învieri, ci s-o răsrângem în afară, s-o facem cunoscută tuturor. Așa ne dovedim misionari și următori ai lui Hristos cel Înviat.

Dumnezeu să Vă rânduiască Praznic luminat și putere pentru o vrednică misiune și propovăduire!

Al vostru, de tot binele doritor,

† **LUCIAN,**
Episcopul CARANSEBEȘULUI

OASPEȚI ÎN ȚARA BANATULUI

Si azi, ca și ieri, personalitatea maestrului Caramitru, vrăjește spiritualitatea românească și nu numai. Spre norocul sufletului nostru, el încă muncește „asupra cuvântului în secret, în timp ce cuvântul muncește asupra sa”.

În clipa rară a odihnei, mai stă de vorbă cu noi, mărturisindu-se, altfel decât în templul unde oficiază cotidian.

Domnule Caramitru, maestre Caramitru, comportamentul uman arareori este guvernat de etică.

Da, mai ales când în spate, sunt niște interese, mai „rafinat” decât vă imaginați.

„Doamne, cum am uitat să trăim!”, se confesa recent, duios - tânguitor, maestrul Radu Beligan. Dacă viața, ar avea ediția a doua, ce-ați schimba, domnule Ion Caramitru?

Nu știu! Dar, dacă aș putea începe viața cu mintea de acum, ceea ce din punct de vedere existențial, ar fi o dramă, aș fi mult mai trist la tinerețe, și mult mai vesel la maturitate. Sigur, m-aș odihni mai mult, m-aș conserva mai bine, aș citi mai mult decât am reușit până acum și aș gândi mai realist.

Pe mulți actori, talentul dumneavoastră, îi învecinează cu invidia, pe alții îi nefericește.

Așa este, sunt mulți, chiar foarte mulți, care chiar mă urăsc. Deși, în anii aceștia de crize succesive, am făcut bine pentru unii din ei și pentru teatrul românesc. Unii din ei sunt colegi sau foști colegi, pe care i-am descoperit în dosarul meu de securitate.

Ticăloșie bizantină...

Ei sunt cei care mă urăsc cel mai tare. Dar mai sunt și alții, împinși din spate, de unii gen „România Mare”, foști comuniști care nu pot să suporte ideea că mai este unul care aduce aminte lumii de ce au făcut și cine sunt. Pășesc de multe ori să fiu atacat mișelește pe teme minore.

Cum s-a născut sintagma, „revoluția furată”?

Terminologia s-a născut atunci când foștii comuniști, activiștii lui Ceaușescu, care au apărut hibrid după manifestările de la Timișoara și București, au confiscat-o pe frumoasa revoluție și i-au impus voința și caracterul. Dar grav cu adevărat este că tot ei se află de atunci la putere.

Sunteți apropiat de o casă, o casă, guvernată - după cum o recomandă capul ei - de statut și tradiție, Casa Regală a României. Ce a dus la această proximitate?

Eu am susținut, de la început, că șansa României de a reveni la normalitate ar fi fost respectul Constituției din 1923.

Despre care Petre Țuțea spunea că, fiind cea mai bună de pe continent, s-ar cuveni să fie eternă.

Era cea mai democrată din Europa și atâta vreme cât funcția supremă în stat e ocupată de o Casă Regală de tradiție și care nu este implicată politic și nu participă la lupta electorală pentru putere, ai garantat un monarh echidistant, ca o efigie sigură pentru popor. Ori câtă vreme luptele politice de la noi în sistemul constituțional pe care îl avem nasc un președinte cu puteri supradimensionate, având la dispoziție serviciile secrete și toate pârgghiile de forță, în acel moment România este anesteziată. În 1923 și mai ales între cele două războaie, România a avut cea mai bună poziție europeană posibilă. Era prinsă între primele zece țări ale lumii ca dezvoltare economică.

Prin prisma experienței dumneavoastră, cum se vede viitorul României?

În acest moment, din păcate...

Haideți să ne îndepărtăm disprețuitori de „erotica puterii” și să ne apropiem de înălțimea celestă a scenei. Extrem de multe „noi viziuni regizorale” mă asigură că o prostie, chiar dacă e nouă, tot prostie rămâne.

Dacă sunt lipsite de acoperire, da.

Ce acoperire?

Filosofică, scenică, ori dacă sunt experimente în gol, formale. Dar sunt și regizori, care... cum să spun... exagerează puțin în partea formală, dar nu uită ce stă la baza unui text dramatic. Și atunci experimentul are valoare.

Teatrul cel Mare, cum s-a numit de la începuturile sale până în anul 1875 când Alexandru Odobescu, directorul său de atunci, i-a așezat pe frontispiciu noul nume: Teatrul Național, astăzi, sub domnia dumneavoastră, este „vizitat” de public?

Din fericire, la mine la Teatrul Național din București, sălile sunt nu pline, arhipline; astfel încât a trebuit să introduc matinee și sâmbăta și duminica. Am în fiecare seară cam 1500 de spectatori la trei săli. Depășirea în ultimii doi ani a numărului de spectatori, este de 180%. E un moment bun, un moment fast.

An prielnic în vreme de criză.

ION CARAMITRU

În numele lor, vă întreb cu sinceră mirare, dacă știți că un actor - talentat fără îndoială - câștigă în România de azi, 150.000.000 de lei? Vechi, desigur, dar buni. E vorba de Valentin Uritescu.

El a spus asta, într-un moment în care, atacându-mă pe mine la baionetă, dorea să dea impresia că a fost frustrat la un moment dat de mine ca director al Teatrului Național, că i-aș fi micșorat veniturile. Ceea ce este complet aberant. El spune că jucând în cinci spectacole la Teatrul Național, în anii trecuți și luând nu știu câte milioane la fiecare spectacol, ajungea la această sumă. Întâi că eu nu cred că el ajungea numai din contractele cu Teatrul Național la această sumă, poate mai avea și alte colaborări, dar atacurile lui și ce spunea acolo, sunt total aberante. Eu am venit în teatru în anul 2000 în luna iunie, iar spectacolele în care juca el la „Național”, mai puțin Tache, Ianke și Kadîr, erau deja oprite.

Maestre Caramitru, vă respect prea mult, pentru a fi în stare să cred că dumneavoastră ați putea fi un interlocutor cu care să tabloidizez o discuție. Pe mine nu mă preocupă banii mulți câștigați de unul, ci mă neliniștește „bănușul văduvei”, oferit celor tineri.

Cei tineri, mai ales cei din provincie, n-au decăt să repudieze astfel de afirmații, pentru că, pe de o parte, minte, exagerează, pe de altă parte, el tot ce spune în general, e efectul unei minți răătăcite.

Maestre, dacă nu le putem oferi tinerilor siguranța materială a zilei de mâine, poate mă ajutați acum și aici, să le oferim măreția unei demnități artistice pilduitoare.

Ștefan Iordache! Ștefan Iordache, un om profund legat de profesiunea lui, sălbatic în sensul acesta, ancorat în realitatea lui teatrală cu ambiție și orgoliu.

Credeți că am uitat să vă întreb ceva?

Da, cine este actorul meu favorit?

Chiar așa; cine?

Horațiu Mălăele.

Vasile TODI